

KURTULUŞ

8
AGUSTOS
1978

SAYI

32

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

350 KRŞ

Töb-Der Kongresi Yaklaşırken

(YAZISI SAYFA 4'DE)

● MHP, ÜGD, ÜO
KAPATILMALIDIR

Faşist
kampları,
halklarımıza
saldırmak

için katil yetiştiriyor

DİSK "toplumsal anlaşma" ya yeşil ışık yakıyor

İŞÇİ SINIFI KÖLELİK ANLAŞMASINA İZİN VERMEYECEK

REV ve toplu sözleşme haklarını boğazlamak, işçi sınıfını bir parça ekmeğe muhtaç etmek amacıyla iş başındaki hükümet işçi sınıfına "Toplumsal Anlaşma" olarak nitelenen bir kölelik belgesi dayattı.

İşçi sınıfı düşmanı, oligarşinin umudu olan iş başındaki hükümet bu kölelik belgesini ilkin Devlet İktisadi Teşekküllerinde örgütlü olan Türk-İŞ'le uygulamaya koydu. Bunun nedeni çok açıktı. Kuruluş amacı işçi sınıfına ihanet, oligarşiye hizmet olan Amerikancı Türk-İŞ her zaman olduğu gibi bu kezde işçi sınıfını oligarşiye peşkeş ge-

ihanetinin mükafatı olarak ta oligarşi tarafından ikinci kez senatörlüğe seçildi...

Türk-İŞ'e bağlı sendikalar Hava-İş ilk olarak bu kölelik belgesi doğrultusunda sözleşme imzaladı. Ve böylece kölelik belgesinin hayata geçirilmesinde ilk adım atılmış oldu. Bunun ardından geçtiğimiz günlerde Türk-İŞ'e bağlı Yol-İş ve Şeker-İş sendikaları 100 bin işçiyi kapsayan sözleşmeyi kölelik belgesi doğrultusunda imzaladılar.

Yani Türk-İŞ'e bağlı sendikalar adım adım kölelik belgesine tabi sözleşmeler imzalıyorlar. İhanetlerini pekiştiriyorlar. Oligarşinin em-

tuklarla sorunun üzerine gidiyor. Bu anlaşma kabul lenilemez deniliyor ne yapılması gerektiği bunun alternatifinin ne olduğu belirtilmiyor. Es geçiliyor. Her açıklamada hükümetin desteklenmesine devam edileceği belirtiliyor (!)

Yani sınıf uzlaşmacılığının gereği yapılıyor. Kölelik belgesine yeşil ışık yakılıyor. DİSK içerisindeki uzlaşmacılar reformist ve revizyonistler hükümeti destekleme konusunda birbirleriyle yarış ediyorlar, birbirle-

Devamı: Say:5 St:4

MADEN-İŞ MESS'LE
BİR KERE DAHA UZLASTI

MADEN-İŞ 4.BÖLGEDE
GÖREV ÖRGÜTLÜ MUHALEFET

-ELAZIĞ

Elazığ'da Sivrice gölü kıyısında bir faşist kampı ortaya çıkmıştır. Jandarmaların yaptığı aramada, kampta, silahlar ve kitlelere saldıma yöntemleri üzerine yayınlar bulunmuştur. Ayrıca aramayı çok sayıda silahı kamptan kaçırdığı anlaşılmaktadır.

"Fırat Öğrenci Yurdu Yaptırma ve Yaşatma Derneği Kampı" olarak isimlendirilen yasadışı

ve gizli kamp, Türkiye'de faşistlerin profesyonel katil yetiştirdiği sayısız kamplardan yalnızca bir tanesidir. Bu kamplarda faşistler aralarında küçük çocuklarında bulunduğu gençleri askeri bir disiplin içinde eğitmekte, silah eğitimi yaptırmakta, halklarımıza saldırmaları için yetiştirmektedir.

Bugün, burjuva basınının "anarşi" diye adlandırdığı olayları çirkeztiren bu kamplarda yetiştirilmiş faşistlerdir. Bu kolaylar, böyle eğitilmiş faşistlerin kendilerinden olmayan herkesi, yurtseverlere, demokratlara devrimcilere yönlendiren saldırılardır. Eğer bu saldırılar önlenmek isteniyorsa bu saldırıların tezgahlandığı faşist yuvalar dağıtılmalıdır. Her türlü faşist örgütlenme, MHP, ÜO, ÜGD, komando kampları, kontr-gerilla kapatılması faşistlerden hesap sorulmalıdır. Yoksa "hem sağa, hemsola" kar-

şıyız edebiyatıyla ve halklarımız üzerinde ki baskılar yoğunlaştırılarak, sivil sıkıyönetim, gece aramaları, jandarma baskıları vs. ile bu saldırılar önlenemez. Ama "halktan yana" olduğunu iddia eden CHP hükümeti bunun tam tersini yapmakta, faşizmle uzlaşmakta, halklarımız üzerindeki baskıları artırmaktadır. Bunun nedeni ise CHP'nin oligarşinin hükümeti olmasıdır.

CHP oligarşinin reformist tercihi olduğu için faşistlere karşı tavır almaktadır.

Ama CHP'nin en büyük düşmanı (kendisi oligarşinin partisi olduğu için) halklarımızdır ve asıl görevi de halklarımızın mücadelesini pasifize etmektir. İşte bunun için halklarımız üzerindeki baskıları artırmaktadır.

Bu dönemde, proleter sosyalistler, faşizme karşı mücadelede, CHP'nin Devamı: Say: 5 St:8

cekti. Ve böyle oldu peryalizmin yanında saf Türk-İŞ Genel Başkanı tutuyorlar. Halil Tunç, kölelik bel-Bütün bunlar olurken gesini imzaladı. Bu yeni DİSK yönetimi kof nu -

KURTULUŞ

Sınıf uzlaşmacılığı ve DİSK'teki yeni gelişmeler

6 Kongre'den bu yana DİSK'in içerisinde reformistlerle revizyonistler arasında sürmekte olan mücadele bütün hızıyla gelişirken, bu mücadelede her iki tarafta en çirkin oyunları birbirlerine karşı "sosyalizm" maskesi ile uygularken CHP ile Türk-İŞ arasında imzalanan "toplumsal anlaşma" her iki tarafıda bir an da açığa çıkardı.

"Toplumsal anlaşma"nın imzalanmasından sonra suskunluğu yeğleyen DİSK yönetimi verdiği iki demeci toplumsal anlaşmaya karşı olduğunu ama şartlı bir toplumsal anlaşmadan yana olduğunu belirtmişti. İlerlemeci kanat ise hiç sesini çıkarmamış fakat bu arada 21 işyerinde çalışan 17 bin işçiyi gözünü kırp madan MESS'e satmıştır.

Geçtiğimiz hafta Ören'de toplanan DİSK ve bağlı sendikalar yönetimleri aralarında ki bütün "mücadeleye" rağmen CHP'ye bağlılık yarışı içine girmişlerdir. İlerlemecilerin temsilcisi Kemal Türkler'in DİSK yönetimini (yani CHP'lileri) DİSK'in CHP ile arasını açmakla suçlaması Ören toplantısının en ilginç yanıdır. OLEYİS, GENEL-İŞ temsilcilerinin ve Kemal Türkler'in "toplumsal anlaşmayı" destekleyen konuşmaları ise Ören toplantısının bir başka ilginç yanıdır.

Bu iki olay DİSK içinde iki taraf gibi gözükken reformistlerle revizyonistlerin uzlaştığı noktayı göstermektedir. Sınıf uzlaşmacılığı. Öte yandan "toplumsal anlaşmayı" destekleyen (bazıları "şartlı" destekliyorlar ama destekliyorlar) konuşmaların ertesi günü yayınlanan bildiri ise toplumsal anlaşmaya karşı çıkıyor (!)

Gerçekte Ören toplantısının bildirisi açık: "Biz açık açık toplumsal anlaşmayı kabul edemeyiz. Bunu açık açık söylediğimizde DİSK üyesi işçi yığınları bizi tepe taklak ederler. Ama toplumsal anlaşmayı, biraz daha üstü kapalı olarak, imzalamaya hazırız." Evet, Ören toplantısının CHP'ye verdiği gerçek bildiri bu.

Bugün DİSK içinde mücadele eden iki yan revizyonistler ve reformistler olarak görülüyor. Oysa DİSK içinde mücadele eden ikiyan proletarya sosyalizmi ile sınıf uzlaşmacılığıdır. Ve zafer mutlaka proletarya sosyalizmi - nindir.

KURTULUŞ

250 günlük direnişin ardından 3 şubat günü Maden-İŞ'in sınıf uzlaşmacısı yönetici kliği MESS ile uzlaşmış ve MESS'in bütün şartlarını kabul eden, işçiler için son derece ağır bir sözleşmeyi imzalamıştır.

Büyük MESS grevinin ardından imzalanan sözleşmenin en ağır maddesi hiç şüphesiz grup sözleşmesinin kabul edilmesiydi. Grup sözleşmesi işçi sınıfının mücadele gücünü zayıflatan, di-

Yavuz mahallesi halkı direnecektir

İstanbul'da Mahmutbey köyüne bağlı Yavuz mahallesi köy muhtarlığı tarafından bir arsa spekülâtörüne satıldı. Çevre yolunun yakınından geçtiği için bu toprakları satın alan Mustafa Bingöl adındaki arsa spekülâtörü, burada yer alan Yavuz mahallesindeki evlerin bir an önce boşaltılmasını mahalle halkına baskı yaparak istedi. Bu durum karşısında birleşerek bir komite kuran mahalle halkı 1972 yılından beri evlerini yaparak oturdukları bu arsaların köy muhtarlığı tarafından kendilerine satılmayıp, içinde milletvekili ortaklarının da bulunduğu kendi ağzıyla söyle-

renme olanaklarını ortadan kaldıran bir yöntem di.

3 Şubat sözleşmesinden yaklaşık 5 ay sonra Maden-İŞ bu defa 21 işyeri için MESS'le uzlaşmazlığa düştü. İlk anda 7 işyerinde grev başladı. Bu kez Maden-İŞ yönetici kliği (ilerlemeciler) daha baştan grup sözleşmesini kabul etmediler. Ayrıca başta kıdem tazminatı olmak üzere Maden-İŞ yönetici kliği MESS'e karşı

hiç bir önemli isrekle ortaya çıkmıyordu. Tek anlaşmazlık ücret artışı şındaydı. Grevlerin başlamasından 1 ay sonra Maden-İŞ'in ilerlemeci yönetimi MESS'le ikinci defa uzlaştı. Yeni sözleşme imzalanan 21 işyerinin sözleşme bitim tarihi daha önceki grupla birleştirildi. Böylece oligarşi grup sözleşmesinde bir ileri adım daha attı. Sözleşmenin diğer maddelerine gelince işçiler elle tutulur hiç bir ileri adım atmadılar. Ücret artışları ve sosyal haklar son derece düşük. Kıdem tazminatları gene artmadı. Sözleşmelerde disiplin kurulları ile ilgili hiç bir madde yok. Kısacası yedi işyerinin direnişi bir anlamda "gösteri" yapmaktan başka bir işe yaramadı. Ve bu gösteri ilerlemecilerin satışı örtmeleri için bir gösteri idi.

İşçi sınıfının yüz karası olan grup sözleşmesinin hesabı Maden-İŞ'in yönetici kliğinden sorulacaktır.

GENÇLİĞİN ÖRGÜTLENMESİ GELİŞİYOR

Gençliğin faşizme, emperyalizme ve sovenizme karşı mücadelesini örgütlü bir yapıya kavuşturmak; bu mücadelede "İlkelerde Savaş Devrimci Kardeşlik" sloganını hayata geçirerek birlik sağlamak amacıyla Akhisar'da AK-GÖR (Akhisar Gençlik Örgütü) ve Eskişehir'de Eskişehir Dev Gör kurulmuşlardır.

Bu örgütler, bütün Türkiye gençliğinin faşizme karşı omuz omuz mücadelesini oluşturacak parçalardır.

DEVAMI: Say:5 St:4

OLUŞTURMAKTIR

4. Bölge başkanlık seçimlerine 4 gün kala Maden-İŞ seçimlerde kimlerin daha doğrusu kimin aday olduğunu açıkladı. Müracaatta bulunanlardan sadece "ilerlemecilerin" sadık adamı Adem Karabaş'ın adaylığı yürütme kurulunca onaylandı. Muhalefet adaylarından ikisinin ise adaylıkları sertifikaları olmadığı gerekçesiyle geri çevrildi. Bu uygulamaları ile ilerlemeciler anti-demokratik Maden-İŞ tüzüğünü bile ihlal ettiler. Aslında bu tüzük aday olmak için bir sürü kısıtlamalar getiren merkezin kendi görüşleri doğrultusunda adayları seçtiğinden dolayı bir çok olanak sağlayan

bir tüzük. Bugüne kadar ilerlemeciler tüzüğü muhalefetin sendikadaki seçme seçilme hakkını baltalamak için, onları tasfiye etmek için bir çok kez kullandılar. 4. Bölgede ise bu oyunlar yeniden sergilendi. Muhalefet adayları gerekli kurslara katıldıkları halde veto edildiler. Hatta bir aday genel kurul delegeliği ve sendika ücretli kadrosunda bölge başkan vekilliği yaptığı halde ve ücretli kadroda çalışarlardan sertifika istenmeyeceğininin tüzük hükmüne alınmasına rağmen sertifikası olmadığı gerekçeyle adaylığı veto edilmiştir.

DEVAMI say:5 st:3

DEV MADEN SEN'Lİ İŞÇİLER DİRENIYOR

DEV MADEN-SEN üyesi 438 maden işçisi Sivas Koyulhisar'da MENKA işyerinde ve Erzurum Aşkale'de Kromit işyerinde direnmektedir. Bu direnişle ilgili olarak Dev Maden-Sen

Sivas şube başkanlığının basına açıklamasında şunlar denilmektedir:

"Ne varki, yıllardan beri, maden işçilerini iliklerine dek sömüren işveren ve onun çanak yalayıcısı sarı sendika, yürürlükteki Toplu İş Sözleşmesini fesih etmedi. İşçileri bir yıl daha bu korkunç sömürünün pençesinde bıraktı. Bunun üzerine DEV MADEN-SEN işverene, bir protokol teklif etti. İşveren protokolü kabul etmeyince, işçiler işyerlerinde üretimi durdurdular.

MENKA işçilerinin haklı direnişi, protokolün kabul edilmesine DEV.MADEN-SEN'in tanınmasına dek kararlı bir biçimde sürecektir. Bu arada yine DEV.MADEN-SEN sendikasına üye Erzurum-Aşkale'de çalışan 162 maden işçisi aynı gerekçelerle üretimi durdurdu.

438 Maden işçisinin yığıt ve kararlı mücadelesi, DEV.MADEN-SEN'in doğru önderliğinde mutlaka başarıya ulaşacaktır. Buna olan inancımızı binlerce kez haykırırken, bu haklı mücadelede Tüm Demokrat, devrimci ve sosyalistleri aramızda görmek isteriz.

Devamı: Say:5 St:8

Bartın'da Grev Var

Türkili grevi yenilmez

Bartın'da Türkili boru fabrikasında işçilerin Tüm Döküm-İŞ sendikasında örgütlenerek verdikleri mücadele greve dönüştü. İşveren Kemal Türkili, bu grevi kırmak için her türlü zoru kullandı. Ama işçilerin birliği ve devrimci bilinci, patronun zorunu yendi. Grevin ilk günü patron jandarma eşliğinde işyerine geldi. Jandarmayı da kendi gücü gibi kul-

lanarak grev pankartlarını söktü. İşçiler, Bartın'ın emekçi halkı, Devlet'in kimin Devleti olduğunu bu olayda kendi gözleri ile gördüler. Yapılan soruşturma sonucunda Sendikanın haklılığı ortaya çıktı ve grev devam ediyor.

İşçi sınıfının örgütlü gücünün kendi gücünü aşmasını hazmedemiyen Türkili patronu sudan

bahanelerle grevin yasal olmadığına dair dava açtı. Bu dava da Tüm Döküm-İŞ'in ve Türkili işçilerinin haklılığını bir kere daha ispatlamaktan başka bir işe yaramayacaktır. Bartın'da çeşitli fabrikalarda çalışan işçiler, grevi yürekten, bütün güçleri ile destekliyorlar. Bu grevin, işçi sınıfının birlik ve mücade-

Turgutlu Blok-Kiremit sanayii Türkiye'nin en büyük üretim alanıdır. En az 75 fabrika, 30 'a yakın küçük tuğla ocağı faaliyet göstermektedir. 10.000 civarında işçinin çalıştığı bu fabrikaların tümünde sarı sendika Çimse-İş örgütüdür, 5700 üyesi vardır.

Turgutlu'nun bir sanayi şehri olması, oligarşinin militarist güçlerini buraya yığmasına yolaçmaktadır. Şimdiye dek fabrikalarda ciddi bir devrimci çalışma yapılmamıştır. Bölgede devrimci sendikayı örgütlemeye mücadelesi proletarya sosyalistleri tarafından başlatılmıştır. Keramik - İş İzmir şubesinin sorununa gereken önemi vermemesine karşın proletarya sosyalistleri Keramik - İş'in örgütlenmesini ve bölgede sarı sendika çemberinin kırılmasını gerçekleştirmek için yılmadan mücadele vereceklerdir. Proletarya sosyalistlerinin devrimci sendikal örgütlenmeyi sağlama çabalarını engellemeye çalışan sadece oligarşi değil, öte yandan niteliği işçi sınıfı tarafından her geçen gün daha iyi anlaşılacak "ilerlemeciler" de Keramik-İş'in örgütlenmesini engellemeye çalışırlar. Proletarya sosyalistlerine ve Keramik-İş'e karşı naylon bir Sendika olan Beton-İş'i kuran "İlerlemeciler" Beto ya isimli fabrikada örgütlenmeye kalkıştılar. Ancak 270 kişinin işten atılması sonucunda mücadeleyi kararlı bir şekilde sürdürmediler. İşçilere sahip çıkamadılar. Böylece her şeyi yüzlerine gözlerine bulaştıran "ilerlemeciler" teşhir ve tecrit oldular.

Şimdi, Turgutlu'daki fabrikalarda çalışma koşullarını ücret ve sömürünün boyutlarını ve sarı sendika Çimse-İş'in tutumunu ortaya koymaya çalışalım. Bunların kavranması fabrikalarda ve yörede devrimci mücadelenin ve devrimci sendikal örgütlenmenin gelişmesine ve yükselmesine yardımcı olacaktır.

Öncelikle Turgut'luda en çok üretilen top rak sanayi ürünü olan blok üzerinde bir maliyet hesabı yapmak istiyoruz. Şunu önceden belirtelim ki aşağıda vereceğimiz rakamlar bir postada 21.000 blok üreten yani randımanı en düşük olan fabrikalara aittir. Halbuki bugün Turgutlu'da 21.000 bloğu çıkarmak için gereken işçi sayısı ile 30, 40, 60 bin hatta daha da fazla blok kesen fabrikaları vardır. Hal böyle olunca yani işçi sayısı aynı kalıp, üretilen mal arttıkça patronun kârı da aynı oranda artmaktadır. Bizim ortalama 21.000 blok üreten bir fabrikayı seçmekteki amacımız maliyet ne kadar yüksek olursa olsun patronun kârının anormalliğini gözler önüne sermektir.

En kaba hatları ile bloğun üretilmesi için gerekli masrafları şöyle sıralayabiliriz.

- 1) TOPRAK (Bir kamyon toprak 400 TL.)
- 2) İŞÇİ ÜCRETİ (Günlük brüt 180 TL.)
- 3) PİŞİRME (tanesi ortalama 16 krş.)
- 4) MAKİNA AMORTİSMANLARI (bir blok için 1, 2 krş.)

TURGUTLU TOPRAK SANAYİİNDE SÖMÜRÜNÜN İÇ YÜZÜ

danda ortalama 40 işçi çalışmaktadır. Yevmiyeler brüt 180 TL. olduğuna göre bir postaya ödenen para 7200 TL'dir. Yine 21.000 blok için pişirme masrafı 3400 TL'dir.

Bunun yanında 21.000 blok için makina amortismanı 250 TL'dir.

BU MASRAFLARI TOPLAYACAK OLURSAK: İŞÇİ ÜCRETİ.....	7200 TL.
HAMMADDE (toprak).....	5600 "
PİŞİRME.....	3400 "
MAKİNA AMORTİSMANI.....	250 "
TOPLAM	16.450 "

Bu hesaba göre 8 saatte 21.000 blok üreten bir fabrikada BİR BLOKA DÜŞEN MALİYET 80 krş. dur.

Bugün en vasatı şekilde çalışan bir fabrikada 80 krş. mal olan bir blok bayiye 180 krş. tan verilmektedir. Yani patronun bir postada ürettiği malın tümünü bayiye verdiği düşünsek 21.000 blok 180 kuruştan 37.800 TL. para eder. Bunun 16.450 TL. sı masraf olduğuna göre patronun kârı 21.350 TL. sıdır. Eğer patron malını bayiye vermeyip de kendisi 225 kuruştan satarsa elbetteki kârı daha fazla olacaktır.

Görüyoruz ki en basit bir hesapla patronun kârının anormalliği gözler önündedir. İş bu kadarla da bitmiyor, üretilen malın bir kısmı ise patronlar tarafından FATURASIZ olarak satılmaktadır. Yani patron sattığı malın vergisini vermemektedir. Bu satışın adı ise patronların dilinde AK SATIŞ dır.

Yukarıda yaptığımız hesaplardan gördük ki patronlar taş atıp kolları bile yorulmadan, kimisi masanın başından dahi kalkmadan her 8 saatte bir ortalama 20.000 TL. nı cep-

sendika ÇİMSE-İŞ'in tutumunu ve devrimci sendikada örgütlenmenin önemini anlatmağa çalışalım.

Bugün Turgut'luda faaliyet gösteren yaklaşık 75 fabrikada çalışan 10.000 kadar işçinin yaklaşık 5700'ü sendikalıdır. Ne yazık ki bu sendika sarı sendika ÇİMSE-İŞ'dir. Ve yine bu işçilerin yarısı bile sigortalı değildir. Patronun ihmalî yüzünden işçiler çeşitli kazalara uğramaktadırlar. Kimisinin parmakları kesilmiştir, kimisinin ise kolu. Kimisi ise beşikere ayağını kaptırmıştır. İş kazası geçiren bir çok işçi yarı aç yarı tok yaşamlarını sürdürmeğe çalışmaktadır. Ama tüm bunlar olurken sarı sendika ÇİMSE-İŞ'in başkanı "sayın" YUSUF KOÇANOĞLUNUN rahat koltuğunda kılı bile kıpırdamamaktadır. FABRİKALARDA İŞ GÜVENLİĞİNİN SAĞLANMASI ANCAK DEVRİMCİ SENDİKADA ÖRGÜTLENMEKTEN GEÇER...

Bunun yanında fabrikaların hemen hiçbirinde DÜŞ yoktur. Halbuki ÇİMSE-İŞ'in imzaladığı son sözleşmede her fabrikada BANYO şartı madde olarak vardır. Ve birçok fabrikada kapisında "banyo" tabelası asılı olan odaların içinde ya blok vardır yada kiremit çitisi "Sayın" sendika başkanı YUSUF KOÇANOĞLU'nun acaba buralardan geçerken hiç mi yüzü kızarmaz?

Yine, fabrikaların birçoğunda işçi servisi yoktur yada yetersizdir. Ya işçiler kendi paralarıyla şehir içi dolmuşlarına binip yukarı çıkacaklar, yada kilometrelerce yolu yayan yürüyecekler.

Tüm bunların yanında fabrikalardaki yığın kadın ve çocuk emeği sömürüsü üzerin-

men hepsi çocuktur. Bunlar buralarda sigortasız olarak çalışmaktadırlar. Ve bunlara ödenen ücret haftada en fazla 550 TL. dir. Yani patronlar fabrikalarda çocukları çalıştırarak daha fazla kâr yapmaktadırlar.

Bunun yanında birçok fabrikada zorunlu mesai şartı vardır. Mesaiye katılmak istemeyen işçilere patron hemen işten çıkartırım diye gözdağı vermektedir. Fakat bu durum karşısında Çimse-İŞ hiç bir etkin tavır takınmamaktadır. Takınamaz çünkü o patronların sendikasıdır. SARI SENDİKA ÇİMSE-İŞ'in bir ihaneti de sözleşmedeki disiplin kurulu ile ilgili maddedir. Disiplin Kurulunu çoğunlukla patron temsilcileri oluşturduğu için kararlar hep işçiler aleyhine çıkmaktadır. Çavuşan bakan işçi dahi işten atılabilmektedir. Ücretlerin durumuna bir göz atacak olursak: Bugün işçi ücretleri sendikanın iki sene önce yaptığı sözleşmeye göre brüt 180 TL. dir. Ücretler haftalık olarak ödenmektedir. Bu da ortalama 660 TL. dir. Yani bir işçinin eline ayda en fazla 2640 TL. geçmektedir. Bu para ile 5 kişilik işçi ailesi kesinlikle geçinemez. Hayat pahalılığının %150 arttığı bir dönemde işçi ücretlerindeki göstermelik artışlar aslında SARI SENDİKA ÇİMSE-İŞ'in GERÇEK YÜZÜNÜ DAHA İYİ GÖSTERİYOR!...

İşçiler yarı aç yarı tok yaşarken "sayın" Yusuf Koçanoğlu "SADECE" SENDİKADAN ALDIĞI MAAŞ İLE EV YAPTIRABİLİYOR, İZMİR'DE İKİ TANE DAİRE SATIN ALABİLİYOR. Tabii biz bu işin salt sendikadan alınan maaş ile dönebileceğine inanmıyoruz. Özel olarak Turgutlu'daki fabrikalardaki kötü çalışma koşullarının en büyük sorumlusu Yusuf Koçanoğlu ve Çimse-İŞ'dir. VE BU ADAM YAPTIKLARININ HESABINI İŞÇİ SINIFINA VERECEKTİR.

Sırası gelmişken bugünkü hükümetin işçi ücretleri konusundaki tavrına değinmek istiyoruz. Ecevit Hükümeti mart ayında yaptığı devalüasyonla paranın değerini düşürürken tüm ihtiyaç maddelerine de %150 zam geliyordu. Bu devalüasyon Türkiye'nin ABD emperyalizmine bağımlılığının bir göstergesidir. Çünkü devalüasyon IMF ile yapılan anlaşmanın bir ürünüdür. Devalüasyon yapılmış, hayat pahalılığı %150 artmıştır ama işçi ve emekçilerin gelirinde hiçbir artış olmamıştır. Üstüne üstlük CHP bugün işçi ücretlerinin dondurulmasını istemektedir. İşçilerin, emekçilerin partisi ve hükümeti olduğunu söyleyen CHP ve Ecevit'in bu tavrı onların gerçek yüzünü göstermektedir. Mevcut sömürü düzeni ancak işçilerin-köylülerin devrimci demokratik iktidarı ile son bulacaktır. Ancak bu düzenin sınırları içinde yapacağımız hareketlerle daha iyi çalışma koşulları yaratabiliriz, sömürüyü en aza indirebiliriz. BUDA ANCAK DEVRİMCİ SENDİKA KERAMİK-İŞ' TE ÖRGÜTLENMEKTEN GEÇER! Devrimci sendikaların...

GERÇEK

"SİVİL SIKIYÖNETİM"

En sonucusu 12 Mart döneminde olmak üzere, Cumhuriyet döneminin yarısından fazlası sıkıyönetimlerle geçmiştir. Tabii bu sıkıyönetimler "resmi" sıkıyönetimlerdir, şimdi birde "sivil sıkıyönetim" çıktı. Oligarşinin en son icadı...

Nedir bu "sivil sıkıyönetim", resmi olanından farkı nedir?

Oligarşinin terörist eğiliminin yanısıra bir de reformist eğilimi vardır. Yani sınıf mücadelesine ve yarattığı sorunlar üzerine açık baskıcı ve terörcü yöntemlerle değil de tavizler vererek, uzlaşmacı, "barışçı" yöntemlerle gittiği eğilimi. Ecevit hükümeti oligarşinin bu eğilimini temsilen iktidara getirildi. Ekonomideki durum bir yana; "anarşiyi" önlemek için alınan tedbirler fayda vermiyordu. Bunun üzerine "sivil sıkıyönetim" uygulamasına geçildi.

Oysa, "sivil sıkıyönetim" uygulamalarıyla önleyeceklerini söyledikleri "anarşinin" kaynağının faşist yuvalar olduğunu hükümet en son Elazığ'da basılan faşist MHP'nin kampı ile de mi görmedi? Olaylar, görmek isteyen her göze, "anarşi" diye gösterilenlerin faşist cinayet ve saldırılar olduğunu; eğer bunların önlenmesinde ciddi ve samimi oluncaksa faşist örgüt ve yuvaların dağıtılması, faşist katillerden hesap sorulması gerektiğini yüzlerce ve binlerce kez göstermiştir. Onun için en son Elazığ'daki faşist kamp da hükümete kuşkusuz bir şey göstermeyecektir. Çünkü hükümet ne yaptığını iyi bilmekte, oligarşinin çıkarlarını titizlikle korumaya çalışmaktadır.

Ecevit hükümetinin mantığına göre, "sivil sıkıyönetim" uygulamalarıyla; birincisi devletin varlığı ve gücü ispatlanacak; ikincisi yıpranan ve teknik yönlerden geri olan polisin yanısıra asker daha güvenilir ve prestij sahibi olarak olayların üzerine etkin bir şekilde gidecek, üçüncüsü ise "ordunun tarafsızlığı" yalanı ile "aşırı sola" ve "aşırı sağa" karşı çok daha etkin önlemler alınabilecek, kamuoyu polise olduğu gibi orduya rahatlıkla tavır alamayacak.

Oysa, tüm bunlar, devleti ve onun kurumlarını, militarist güçlerini (polis, ordu vb.) sınıflarüstü ve tarafsız göstermeye çalışan sosyal-demokrat Ecevit hükümetinin tarihsel açmazı, çözümsüzlüğüdür.

Niçin "resmi" değil de, "sivil" sıkıyönetim? Oligarşi MC hükümetlerine yaptırma dediğini Ecevit hükümetine yaptırtıyor. Zaten onun için iktidara getirilmedi mi? "Umut" demagojisiyle kitleleri pasifize etmeye çalışan Ecevit, tecrit olmamak ve kitlelerin tep-

Bir kamyonundan 1500 blok çıkmaktadır. Ortalama 21.000 blok için 14 araba toprak gerekmektedir. Bu da 14x400: 5600 TL. yapmaktadır. Bir postada makina dairesi, fırın ve mey-

lerine indiriyorlar. Ama bunun yanında işçilerinde de durum istiyoruz. Fabrikalarda çalışan işçilerin hemen he- men yarısını kadın ve çocuklar oluşturur. Ö- zellikle üretim kapasitesi az olan fabrika- lar ve tuğla ocaklarında çalışanların he-

de de durum istiyoruz. Fabrikalarda çalışan işçilerin hemen he- men yarısını kadın ve çocuklar oluşturur. Ö- zellikle üretim kapasitesi az olan fabrika- lar ve tuğla ocaklarında çalışanların he-

den aynı zamanda bizim temel siyasi he- defimiz olan, iktidar mücadelemize yardımcı olacak, ışık tutacaktır. İşçi sınıfının kurtu- luşu kendi ellerinin eseri olacaktır.

kisini çekmemek için sağ muhalefetin öner- diği "resmi sıkıyönetim"i değil de "sivil" ola- nını ilan etti! Sıkıyönetim, sıkıyönetimdir , resmi ya da "sivil".

Kıbrıs'ın işgaline, "barış hareketi", işçi sınıfı için kölelik anlamına gelen anlaşma- ya, "toplumsal anlaşma" adını veren Ece- vit'in sınırlı demokratik hak ve özgürlüklere saldırıya da "sivil sıkıyönetim" adını ver- mesi doğal değil mi?

rından geçmek için adım başı vergi vermek gerekti. yordu: çadır kurdun para köprüden geçtin para, ça yırdan geçtin para.. an- laşılan feodallerde para- nın önemini anlamaya başlamışlardı. Üstelik birbiri ile savaş halinde olan feodaller sürekli zayıflıyorlar ve yollar- daki emniyeti sağlaya- mıyorlardı. Hırsızlardan çok şikayetçi olan- lar, ve polis diye bağırın- lar, çalınmaya değer ma- lı olanlardır. Tüccarlar bu ihtiyaçlarını gidere- bilecek en büyük feo- dalin (kral'ın) merkezi ö- torite olduğunu kav- ratmakta gecikmediler . Kral yani en büyük feo- dal, burjuvalarla anla- şarak (kralın da bu an- laşmadan çıkarı vardı , çünkü silah almak ve asker tutmak için pa- raya ihtiyaç vardı ve bu parada burjuvalarda i- di) diğer feodalleri kendi idaresi altında topladı, ve merkezi feodal dev- letleri oluşturdu. Burju-

vazide bu yardımının karşılığı olarak vergi dü- zenlemeleri şehirlerin ba- ğımsız idarelerini ve bazı loncalarda(özel- likle krala en çok borç vermeyi kabul edenler..) bölgesel imtiyazlar aldılar. Böylece şehirler büyük ekonomik poli- tik ve kültürel merkez- ler haline geldiler ve yeni bir üretim tarzının kapitalist tarzın beşiği oldular. Bütün bunlar olurken, Reform hareketleri kilise- nin etkinliğini kralla- rın lehine dolayısı ile burjuvazinin lehine a- zaltıyor, Hindistan yo- lunun ve Amerika'nın keş- finin sonucunda Avrupa'- ya oluk oluk altın para- akmaya başlıyordu. Avru- pa'da büyük bir enflas- yon baş gösterdi, fiyat- lar alabildiğince arttı, tüccarlar son derecede zenginleştiler ve güç- lendiler, ellerinde bü- yük sermayeler birikti.

DEVAM EDECEK

ÇALIŞMA SORUNLARI

Yetki Prosedürü

(Geçen Sayıdan devam) Geçen sayımızda eko- nomik-demokratik müca- dele veren işçi arka- daşlara yardımcı ola- bilmek amacıyla sendi- kal yasalar hakkında kısaca da olsa bir bil- gi vermeye başlamıştık. Örgütlenmeden itiba- ren yapılması gereken yasal işlemlerden bah- setmiştik. Bu işlemlerin en son safhasında da "Eğer işveren veya di- ğer sendikalar tarafın-

dan bir itiraz yoksa çağrıyı yapan sendi- ka o işyerinde T.İ.S. (Toplu İş Sözleşmesi) yap- ma yetkisi alır" demiş- tik.

İşverenin ve o işko- lunda kurulu diğer sen- dikaların herhangi bir nedenle yetki çağrısı- na itiraz etme hakları vardır. B.Ç.M. (Bölge Çalışma Müdürlüğü) itira- z üzerine çağrıyı ya- pan sendikadan ve itira- z eden sendikalardan o işyerine ait üye ka- yıt fişlerini ister. Çağrı- yı yapan sendikanın, iş- çilerin yarısından bir fazlasına ait üye fişle- rini götürmesi yetki al- ması için yeterlidir.

BÇM'nin yaptığı yet- ki tespitinden sonra, yet- ki almayan sendikanın iş Mahkemesine 3 işgü- nü içinde itiraz etme hakkı vardır. Mahke- me bu itirazı 6 işgünü i- çinde karara bağlamak zorundadır. Bu işlemlerin bu kadar çapraşık olması sebebiyle, işlemler ala- bildiğine uzamaktadır . Fakat referandum hak- kı kazanıldığında sen- dikalaşmak çok daha kolay olacaktır.

Yasaların işçi lehine ça- lışmaması nedeniyle sarı ve faşist sendikalar ü- yeleri olmasa da "itiraz haklarını" kullanarak yet- ki çağrısı yapan devrim- ci sendikaların işlerini uzatmaktadırlar. Dev- rimci işçiler ve devrim- ci sendikaların bu konu- da ilkeli davranarak, sarı ve faşist sendikala- ra baskı yapmaları ve itira- z razılarını geri aldırma- ya çalışmaları gerek- medir.

Ancak devrimci sen- dikaların ve devrimci iş- çilerin bu konudaki en acil görevleri REFERAN- DUM hakkı için müca- dele etmektir.

(Devam edecek)

bilmek ve öğrenmek işçi ve emekçi sınıfların görevidir

BURJUVA DEMOKRATİK DEVRİMLER -1-

Toplumların tarihinde rastlanan üçüncü mülki- yet şekli derebeylik mülkiyetidir. Yaklaşık , orta-çağ dediğimiz dö- nemde yaşanmış olan mülkiyet şeklinin ait c- duğu toplum biçimine de feodal toplum denir.

Feodal toplumda üre- tim ilişkilerinin temeli feodallerin(derebeylerin) üretim araçlarının ve özellikle toprağın mülkiyetine sahip olma- larına dayanır. Orta çağ da bir ata sözü vardı: Topraksız bey ve bey- siz toprak olmaz. Ger- çekte bu toplumda birtarafan kilise diğer taraftanda derebeyleri toprakların tümüne sa- hiptiler. Üretime katıl- mazlar, toprağa bağlı köylülerin(toprak köle- lerinin) ürettikleri ürü- nün köylünün kendini ve ailesini ancak geçindi- recek kadarından arta kalanı sömürerek yaşar- lardı, bu artı-ürüne zor yolu ile el koyarlardı. Nasıl köylülerle feo- dal beyler arasında kişi- sel bir bağımlılık varsa zenaatkarlarda feodal beylere bağlı idiler ve özellikle bu toplum biç- minin ilk dönemlerinde sadece feodal beyin ih- tiyaçlarını üretmek kar- şılığında feodallerin bü- yüklerinde (şatola- rında) sığıntı olarak ya- şarlardı.

Feodal toplumda herkes (feodaller ve kilise har- içi) kendi ihtiyaçlarını

kendisi üretti, bu yüz- den ticaret çok zayıftı , ve esas olarak de ğiş- tokuşa dayanırdı, feodal ekonomiye kapalı eko- nomi dememizin nede- ni de budur. Feodal toplumda zen- ginlik ölçüsü toprak ol- duğu için, toprak sahi- pleri birbirlerinin topra- klarını kontrol altına alabilmek veya kendi topraklarına katabilmek için durmadan birbirleri ile savaşırlardı. Doğal olarak bu savaşlar üre- timi aksatır tarlaların bağların bozulmasına iş- lenmez hale gelmesine se- bep olurdu. Avrupada en büyük toprak sahibi ki- lise olduğu için, bu sa- vaşlardan en fazla zarar gören de o olurdu(kilise topraklarını arttırmak için daha ziyade dini etkinliğini ve dolandırıcılık yeteneğini kulla- nırdı). Bu yüzden ortaçağ- ın bir tarihinde kilise Kudüs ve kutsal toprak- ların "gavurlardan" alın- ması (Arapları kastedi -

yor) gerektiğini savun- maya başladı, amacı Av- rupa'da savaşları engel- leyip feodal beyleri (baş- ka ülkeleri ele geçire- meye zorlamaktı, böyle-

ce hem Avrupa'da üre- tim düzene girecek , hem de kilise yeni fetihler- den aldığı paylarla topra- klarını genişletecekti. Bu savaşlara Haçlı Sefer- leri denir. Bu savaşlar sonunda Avrupa'da tica- ret gelişti para çoğaldı ve bütün bunlar üretime katılmayan asalak bir sınıf olan tüccarlar sınıfının güçlenmesini sağladı. Bu insanlar ge- lecek tarihlerdeki bur- juvaların ataları sayılır. Şehirler önem kazan- maya başladı, önce tüc- carlar örgütlenmeye baş- ladılar, böylece daha em- niyetli seyahat edebilir- lerd, zira daha şimdi-

den Avrupa'nın dağları işsiz güçsüz serseri ta- kı- mı ile dolmaya başlamış- tı. Nerede zenginler ço- ğalır bilin ki orada aç- lık ve sefalette artar. Tüccarlardan sonra zenaatkarlar örgütlen- meye başladılar, böyle- ce hem kendi araların- daki rekabeti engelle- yecekler hemde tüccar- lara karşı güçlenmiş olacaklardı. Şehirler ya- vaş yavaş ticaret mer- kezleri haline gelmeye başladı ama buralarda feodal beylerin toprak- ları idi ve şehirli(Bur- juva şehirli anlamına ge- lir) feodallere artık vergi- vermek istemedikleri gi-

bi kendi kendilerini de yö- netmek istiyorlardı. Ara- larında uzun bir sa- vaş başladı. Şehirli başlan- gıçta ayrı bir toplum dü- zeni kurmayı düşünmüyor- lardı bile, sadece feodal- lerin ayrıcalıklarını ka- zanamak istiyorlardı. Mü- cadeleleri zamanla dev- rimci bir nitelik kaza- narak, feodal toplumun bizzat kendisine yönel- di. Feodal toplum kişisel bağımlılıkların ve soy- dan gelme kişisel ayrı- calıkların hüküm sürdü- ğü bir toplum idi ve bun- ların hepsi de en azın- dan ticareti engelliyor- du. Feodallerin toprakla-

HİTLERKEŞ'İN SERÜVENLERİ

GEÇMİŞİN DEĞERLENDİRİLMESİ VE ÖNCÜ SAVAŞI

İSTEME ADRESİ
Posta Kutusu:308
Kızılay ANK.

Bolivia'da ardarda gelen darbeler, hileli seçimler, "yasadışı" veya "yasal" yollardan yürütülen baskı ve terör toplumsal muhalefeti bir türlü engelleyemiyor. Toplumsal muhalefet ileri boyutlara vardıkça yıpranan isimler ve yöntemler ABD emperyalizmi ve yerli işbirlikçileri tarafından yıpranmamış ve yeni isimlerle değiştiriliyor. Ancak tüm bunlara karşı toplumsal muhalefet ve devrimci hareket gelişiyor. Bolivia devrimcilerinin mücadelesi gelişerek sürüyor.

BOLİVYA DA "SEÇİMLİ" DARBE

Geçtiğimiz günlerde Bolivia yeni bir askeri ve siyasi durumu yaşadı. Bolivia, Güney Amerika'nın tam ortasında, 4,5 milyon nüfuslu küçük, yoksul ve denize açılan kıyısı olmayan bir ülkedir. Aşağı yukarı ondört yıldan beri, Bolivia'daki yönetim hep askerler arasında değişir durur Bolivia halkı, özellikle 1971-1978 yılları arasında, her yıl bir askeri darbeyle karşı karşıya kalmıştır.

1978 yılının 9 Temmuz'da Başkanlık seçimlerinin yapılacağı ilan ediliyor. Fakat 21 Temmuz'da General Hugo Banzer tasfiye ediliyor, onun yerine sözde halk iradesinin zaferini sağlama amacıyla şimdiki yeni devlet başkanı General Juan Pereda yönetimi ele alıyordu Merkez solun aday Herman Siles Suazo'nun oyların %50,3 ünü alarak başkanlığa seçildiği anlaşılınca 9 Temmuz'da seçim sonuçları ulusal seçim mahkemesince iptal edildi

üzerine protesto grevleri başgösteriyor. 24 Nisan 1973-20 den fazla sol eğilimli politikacının komploya karıştıkları gerekçeyle sürgüne gönderilmesi gerçekleşiyor Aynı yılın 24 Eylülünde hükümet yenibir sol komplonun (!) açığa çıkarıldığını açıklıyor.

28 Ocak 1974. Köylü gösterilerinin arkasından (Koşa Bamba bölgesinde) sıkıyönetim ilan ediliyor ve bu arada çıkan çatışma sonucunda yüzden fazla insan ölüyor. 5 Haziran'da La Paz'da bir darbe girişimi başarısızlıkla sonuçlanıyor. Aynı yılın 30 Ağustosunda General Banzer istifasını geri alıyor.

9 Kasım'da ise sağ bir askeri darbe girişimi ezildikten sonra Başkan Banzer seçimlerin yapılacağına haber veriyor ve "yeni bir düzen" in zorunluluğundan söz ediyor.

8 Şubat 1975. 1962 den beri kesilmiş o-

vil yönetimlere dönüşürülmesini istemekte dir. Ancak bu ülkelerdeki sol eğilimli partilerin neler yapabileceklerini tam kesti remediği için şimdilik bu ülkeleri kendi iç sorunlarıyla başba bırakmayı tercih etmektedir. Ancak Latin Amerika ülkelerindeki bağımsızlık ve demokrasi yanlısı güç

lerin kararlı mücadelesi karşısında bu askeri diktatörlüklerin bir süre daha yönetim de kalmaları emperyalizmin çıkarlarına uygun düşecektir. Latin Amerika halklarını kurtuluşa götürmek tek yol ülke içerindeki hakim güçlere ve emperyalizme karşı örgütlü ve kararlı mücadeledir.

ABD EMPERYALİZMİ ve "İNSAN HAKLARI"

Bir yandan ağızlarından "insan hakları" lafını hiç düşürmeyen ABD emperyalistleri diğer yandan insan haklarını ayaklar altına alanlara var gücüyle yardım ediyor.

Faşist İran Şah'ı ve ABD emperyalistleri sıkı bir işbirliği içinde. İran petrollerinin en büyük müşterilerinden ABD aldığı her bir dolar-

emperyalistleri İran'a 356 bin gaz maskesi 50 bin gözyaşartıcı bomba, 4300 tabancagönderdi. Bütün bunların karşılığında faşist diktatörlüğe

karşı yükselen toplumsal muhalefete karşı kullanılabilecek her türlü şüphe yok. ABD emperyalistleri diğer yandan SAVAK'ın (İran gizli haber alma örgütü) kurulması ve güçlenmesinde de önemli rol oynadılar ve bunu

ABD EMPERYALİZMİ ve İRAN

1978 yılının ilk yarısı dünyada ve özellikle İran'da uluslararası sahne oldu. Güçler dengesi ulusal kurtuluş hareketleri yararına olarak değişiyordu. Bu durum şimdiye kadar emperyalist güçlerin etkisiyle belirlenen uluslararası ilişkilerdeki bir aşamanın sona ermesi anlamına gelebilirdi. Çünkü çoğu zaman emperyalist güçler bu döneme kadar kendi istekleriyle, dış göstererek kabul ettiriyorlardı. Bu olaylar tarihin bir dönüm noktasının habercisi olabiliyordu. Çünkü ayaklanan halklar bağımsızlıklarına ve ulusal gururlarına saygı duyulmasını istemekteydiler. Aynı zamanda kendi güçlerinin ve haklılıklarının bilinmesini de istiyorlardı; kendi kaderlerini tayin etme yolunda mücadele veriyorlar ve bu yolda arka arkaya silâha sarılmaya başlıyorlardı. İran'da yoğunlaşan

çatışmalar buna en çarpıcı bir örnektir. İran'daki bugünkü durumu daha iyi kavramak için 1953 yıllarına kadar gitmemiz gerekir. 1953 yılında CIA bir hükümet darbesi düzenledi. Dr. Musaddık'ı düşürdü ve bu nun arkasından ABD emperyalizminin yardımıyla Roma'ya kaçmış olan Şah, Tahran'a döndü ve ABD'nin koruyuculuğunda CIA'nın hizmetindeki bugünkü rejimi İran'a yerleştirmeye başladı. Bir Anayasa getirildi. Bu Anayasanın anlamı şuydu; Anayasa bütün yasaların genel çerçevesini, yönetimdeki kişilerin görev ve yetkilerini belirleyen bir belge idi. Fakat Şah, devlet yönetiminde görünmemesine rağmen ne de son derece önemli ve etkin rol oynuyordu. Anayasa'ya göre Şah, devlet işlerine karışmıyordu, çünkü halk, temsilcilerini özgürce (!!) seçecekti. Bu temsilcilerin oluşturdukları parlamento usulüne uygun olarak

hükümeti seçecek, bu hükümet de devlet işlerini yürütecekti. Böylece Şah'ın ülkenin kaderini tayin edecek kararlardaki etkin rolü, Anayasa perdesi altında gizlenmiş olacaktı. (Örneğin Türkiye'de cumhurbaşkanı devlet işlerine karışmaz. Göreceli bir kavram olan "vatana ihanet" ten başka hiçbir sorumluluğu yoktur) İran Şah'ı bütün cinayetlerin, işkencelerin ve kitle katliamlarının tek sorumlusu olduğu halde, Anayasa'da "sorumsuz" muş gibi gösterilmektedir.

1953 den bu yana ve bugünkü rejimin yerleştirilmesinden sonra Anayasayla getirilen sözde demokrasi nen, temel hak ve özgürlüklerin zerresi bile bırakılmamıştır. Savak CIA'nın İran şubesidir. Ülkedeki bu kokuşmuş rejim ve yönetimdeki Şah, ayakta kalmasını Savak'a borçludur. Uluslararası ilerici kamuoyunca defalarca kınanmasına rağmen, Şah yönetimi, ülke içinde ve ülke dışında işkencelere, kitle katliamlarına, baskıya, zulme ve cinsiyetlere başvurmakta dır. İran'daki halkların kaderlerinin tayininde belirleyici rol oynayan kararların tek sorumlusu Şah'tır. Bu nedenle yirmibeş yıldan bu yana İran'daki ezilen halkların hükümlerlik hakları Şah rejimince ayaklar altına alınmış durumdadır.

Son yıllarda İran' hiç de ihtiyacı olmadığı hadde ABD'den 30 milyar dolarlık silah satın almıştır. Bu miktarın üçte ikisi zaten daha önceden sipariş edilmişti. ABD em-

dünyada
DURUM

ECEVİT HÜKÜMETİ EMPERYALİZMLE BAĞLARIMIZI PEKİŞTİRİYOR.

Ecevit hükümetinin ekonomik politikalarının uygulamalarının neticeleri kendilerini göstermeye başlamış ve burjuva basını ekonominin normal işleyişine kavuştuğunu yazmaya ve hükümet politikasını övmeye başlamışlardır. Ekonominin bu "normal" işleyiş ne demektir ve ne yönde bir gelişim göstermektedir? Yazımızda kısaca bunlara değinmeye çalışacağız.

Gelişmesi emperyalizmin çıkarlarına göre şartlandırılmış ekonomileri, genel bir deyişle, dışa bağımlı çarpık ekonomik yapılar olarak nitelendiriyoruz. Bu ekonomiler kendi kendilerini yeniden üretmezler, büyümeleri ve gelişmeleri için mutlaka emperyalizmin gerek teknolojik gerekse mali yardımları gereklidir. Ekonomilerin bu ihtiyaçları genel olarak döviz ihtiyacı adı altında ifade edilir.

Ecevit hükümetinin devir aldığı "enkaz"ın kendini toparlayabilmesi için döviz kaynaklarının, dış kredilerin ve yardımların gerektiği, hükümet kurulduğu sırada sık sık vurgulandı, hala belleklerimizdedir. Bu kendi kendini üretmesi artık imkansız hale gelen bir çarpık ekonominin çığıllıkları idi, Ecevit'in Türkiye burjuvazisi için önemde buradan kaynaklanmaktadır. Yeni Başbakanın en önemli görevi de böylece belirlenmiş oluyordu. Döviz darboğazını çözmek ve ekonomik krizin bir yansıması olan, artan kitle muhalefeti uyandırmak Ecevit hükümetinin sosyo-ekonomik politikasını kısaca böyle özetlersek sanırız çok fazla kaba bir yaklaşımda bulunmuş olmayız.

Sosyo-ekonomik politikanın sadece emperyalizmle ilgili yanları ile kendimizi sınırlandırmak zorundayız, aksi bir yaklaşım daha geniş bir araştırmanın konusudur.

1977 yılı 1975'de başlamış olan ekonomik istikrarsızlığın en yüksek seviyeye ulaştığı yıl olarak kendini gösterdi.

Ülke ekonomisinin kendini yeniden üretmesi ve yatırımlarını genişletebilmesi için döviz kaynaklarına ihtiyaç vardı. Önce işçi dövizlerini kullanmak denendi ama işbirlikçi tekellerin kapitalizmin ihtiyaçları karşısında da bu kaynak kısa zamanda tükendi. Ekonomik bunalımın ülke içindeki yansımalarının emperyalist finansman tekelilerine güven vermemesi ve seçim kayguları ile ekonomide tekelleşmeyi hızlandıracak ve ürettiği yoğunlaşacak tedbirlerin bir türlü alınmaması, dedi ki kaynaklarına bakıma-

yordu.Oyun açıldı.Gen-
neral Pereda "Bolivya
ailesininparçalanma-
sını engellemek" ama-
cıyla seçimlerin iptal
edilmesini iste-
mişti.Birkaç saat
sonra uçakla Doğu'nun
en büyük kenti olan
Santa-Cruz'a gidiyor
ve Devlet Başkanı ola-
rak yönetime el koy-
mak için harekete ge-
cecek orduların başı-
na geçiyordu.

Başkan Banzer, önce
karşı koymaya çalıştı
fakat Bolivya silahlı
kuvvetleri içerisinde
kendisini destekleyen
küçük bir azınlığın
kalması nedeniyle is-
tifa etmek zorunda
kaldı.Aynı günün per-
şembe akşamı bütün
yetkilerini üçlü aske-
ri yönetime devretti.
Darbeyi yapan gene-
ral Pereda şöyle açık-
lıyordu: "aşırı tehli-
ke karşısında..silahlı
kuvvetlerin tam
bir desteği ve bütün
Bolivya halkının
isteğiyle yönetime el
koydum".Yeni başkan
askerlerin en tutucu
kesimleri tarafından
desteklenmişti. Ger-
çekte hükümet,özelli-
le son aylarda geli-
me gösteren Bolivya
solunu engellemek i-
çin bu yola başvurmuş-
tur.Ülkede merkezi
sol cephenin ve demok-
ratik halk birliğinin
tek adayı Silez Suazo
nun yönetime gelmesi
böylece engellenmiş
oldu.

1971 yılından bu
yana ülkedeki gelişme-
leri şöyle özetleyebi-
liziz:

22 Ağustos 1971-Bir
askeri darbe ile Gene-
ral Juan Jose Torrez
yönetimden uzaklaştı-
rılıyor,Albay Hugo
Banzer Cumhurbaşkanlı-
ğına getiriliyor.

Aynı yılın 27 Ağus-
tosunda "Devrimci Di-
reniş Cephesi"nin ku-
rulduğu ilan ediliyor
ve bu cephe sol parti
temsilcilerinden oluş-
uyor.

23 Kasım 1972- s1-
kı yönetim ilân edili-
yor,sendika yönetici-
lerinin tutuklanması

lan diplomatik ilişki-
ler (Bolivya ile Şili
arasında) yeniden ku-
ruluyor.

11 Mayıs 1976'da
Bolivya'nın Paris
büyükelçisi Zemtero
Anaya öldürülüyor. 2
Haziran'da eski baş-
kan Torrez,Buenos-Ai-
res yakınlarında öldü-
rülüyor.14 Haziran-
da öğrencilerle maden
işçilerinin dayanışma
grevleri başgösteri-
yor.19 Kasım'da Şili,
Bolivya'ya denize
açılma imkanını sağla-
mak için Peru tarafın-
dan önerilen çözüm
yolunu reddediyor.

9 Kasım 1977. Baş-
kan Banzer genel se-
çimlerin 1978 Temmuz-
unda yapılacağını a-
çıklıyor.1 Aralık' da
Başkan Banzer 1978
seçimlerinde aday ol-
mayacağını belirtiyor
28 Aralık da genel
bir affın çıkarılması
için açlık grevleri
başlıyor.

18 Ocak 1978. İki
bin kişinin katıldığı
açlık grevine son
vermeleri için bir
genel af çıkarılıyor.
25 Şubat da 1974'de
getirilen her türlü
sendikal çalışma yasa-
ğı kaldırılıyor. 17
Mart'ta Bolivya Şili
ile diplomatik ilişki-
lerini kesiyor.9 Şu-
bat'ta Başkanlık se-
çimleri çok sayıda o-
laylarla sonuçlanıyor
Merkez-sol temsilcisi
Herman SilezSuazo kar-
şısında,"resmi" aday
General Juan Pereda
yenilgiye uğruyor ve
bilindiği gibi 19 tem-
muz da seçimler iptal
ediliyor,askeri bir
darbe ile Pereda yöne-
timi ele geçiriyor .

Bütün gelişmeleri-
le birlikte görüyoruz
ki Bolivya'da toplum-
sal muhalefet,askeri
Cuntaya karşı kararlı
bir mücadele yürütmek
tedir.Bolivya'da ha-
kim sınıfları teh-
dit eden bu demokra-
tik güçler tekrar
askeri bir cunta ile
duraklatılmışlardır .

ABD emperyalizmi ,
Latin Amerika askeri
diktatörlüklerinin si

lik petrole karşı i-
ran'a sattığı silah
ve teknoloji transfe-
ri ile 2 dolar alıyor
İran,petrol yolları -
nın geçtiğini Basra
körfezinin de jandar-
malığını yapıyor. ABD

sürdürüyorlar. 1957de
CIA nın kurdurduğu SA
VAK Amerika'da eğitim
görmüş subaylar tara-
fından yönetilmekte -
dir.SAVAK Türkiye
halklarına da pek ya-

**BU KÖŞENİN KAHRAMANI
İŞÇİ MEHMET
anası,anadır.
oğlunun mutluluğunu
ister elbet.**

Mehmet daha ka-
pıdan içeri girer
girmes anasında bir
heyecan bir sabır -
sızlık sezdi.Herza-
mankinden bir baş-
kayı anası.Pabuçla-
rını çıkarıp sedire
ilişmeden patladı
kadıncağız.Çok kork-
muştu garip ne yap-
sın...

HATİCE ANA- Ne iş
açtın başımıza
oğlum...Hep demez
miyim zaten bir gün
başın derde girecek
diye.Oldu işte olan-
lar.Akşamı güç et-
tim,hiç beni düşün-
müyor musun?

MEHMET- Dur baka-
lım ana,bir soluk
alalım.N'oldu,şimdi
anlat teker teker .
Ne bu halin!

HATİCE ANA- Daha
ne olsun,elin adamı
kapımıza dayandı iş-
te.Ondan sonra da
bir kız geldi,seni
görmek istemiş. Ne
işler karıştırdın
bilmem ki...

MEHMET- Hâlâ bir
şey anlatmadın ana.
Kim geldi,niye gel-
di,söylesene.Ne is-
tiyorlarmış?

HATİCE ANA- Ne bi-
lirim ben.Önce bir
adam geldi,arabayla
Sora sora güç bul-
muş bizim evi.Bütün
mahalleyi de ayağa
kaldırmış evi bula-

cağım diye.0 gittik-
ten sonra bütün kom-
şular "Geçmiş ol-
sun!" a geldiler.

MEHMET- Sen adamı
çıldırırsın be an-
ne!Adam kimmiş, ne
istiyormuş hâlâ söy-
lemedin.

HATİCE ANA- Ben
kederimden ne yaptım
ğımı biliyor muyum
be oğlum...Ah ne ta-
lihsiz başım varmış

MEHMET- Anne!

Hatice Ana biraz
da abarttığı korku-
sunu bastırdı oğlu-
nun bu uyarısı kar-
şısında.Hep böyle
olurdu zaten.Kocası
öldükten sonra bü-
tün varlığıyla oğlu-
na sarılmış,dünyası
nı onunla doldurmuş-
tu.Artık Mehmet'i
hem oğlu,hem kocası
olmuştu.Onun içinde
kimi zaman onun ken-
dini şımartmasını ,
nazını niyazını çek-
mesini ister; bunu
sağlamak için elin-
den geleni yapardı.
Yaşlı,bilgisiz, ama
iyi yürekli bir ka-
dıncağızdı.Birine
sığınmak,kendinden
güçlü bir erkekten
destek almak ister-
di.Bu onun en doğal
gereksinmesiydi.Ama
Mehmet böyle ince-
liklere pek akıl er-

diremez,anası sız-
lanmaya başlayınca
biraz sert,daha çok
da kesin bir sesle
bağırıp onu sustu-
rurdu.Çile çekmiş ,
yaşamının tamamı a-
cılarla, yoklukla,
yoksullukla geçmiş
kadın da hemen ken-
dini toparlar,içine
kapanırdı.

Gene öyle oldu.
Bir-iki hıçkırıp
sustu.Mehmet sabır-
la bekledi.Nasıl ol-
sa anlatmadan dura-
mayacağını biliyor-
du.0 da meraklanmış-
tı bayağı...

MEHMET- Evet anne
ahlak bakalım şimdi
neler oldu?

HATİCE ANA- Dedim
ya önce bir adam
geldi.Bir avukatın
yanında çalışıyor -
muş.Avukat seni gör-
mek istiyormuş,onun
için göndermiş ada-
mını.

MEHMET- Avukatın
adı neymiş?

HATİCE ANA-Bilmem
adam söyledi ama u-
nuttum.Oğlum neler
yaptın,neden uğraşı-
yor avukatlar senin
le?...

MEHMET- Metin Bey
in adamı mıymış?Avu-
kat Metin Bey mi de-
di?

HATİCE ANA- Tamam
ya,öyle dedi. Bende
akıl mı kaldı,hatır-
layım.Biliyorsun de-
mek,n'oldu oğlum an-
latsana...

MEHMET- Dur anne,
telaşlanacak bir
şey yok.İyi bir ha-
ber bu,hayırlı ha-
ber.

Hatice Ana'nın ge-
negözleri doldu;oğ-
luna belli etmek is-
telemiş gibi, ama
aslında biraz da o-
na göstermek için
küçük hıçkırıklarla
ağlamaya başladı.

Mehmet bir anlam
ve remedi annesinin ağ-
lamasına.Sonra kor-
kacak bir şey olma-
dığını anlayınca se-
vincinden ağlıyor
sandı.

MEHMET- Bırak an-
ne şimdi ağlamayı .
Adam ne dedi,onu an-
lat.Sonra,o kız ne
istiyormuş,kimmiş ?
Anlatsana,deli etme
insanı!

Hatice Ana'nın ağ-
laması azalacağına
arttı.Artık hıçkı -
rıklarını saklamı-
yordu.

HATİCE ANA- Peki,
niye bana söyleme-
din şimdiye kadar ?
Pek de güzel bir ta-
zeydi.Ben de anayım
istemez miyim oğlu-
mun mürüvvetini gör-
mek...

MEHMET- Neler söy-
lüyorsun sen yahu !
Ne mürüvveti?

HATİCE ANA- Sen
söylemedin mi hayır-
lı haber diye...Ev-
lenecektin de niye
bana söylemedin.Avu-
katın adamı soruş-
turma yapmaya gel-
miş besbelli.Arka-
sından da gelin kı-
zım geldi,sevincin-
den uçuyordu sanki.
Elimi öptü,hayır du-
ama aldı.Sana da se-
lam bırakıp gitti .
Bu ne biçim gelin
getirme be oğlum !
Sen de doğru dürüst
yapamaz mıydın her-
kesler gibi?Ama ol-
sun sevdim gelinimi
doğrusu.Pek saygılı
pek cana yakın bir
kızcağız.

Mehmet ağlasın mı
gülsün mü,kızsın mı
şaşırmıştı.Anasının
yanılgısı hem gü-
lünç hem de acıydı.
Kadıncağız ne zaman
dan beri evlen ar-
tık diye tutturmuş-
tu.Ölmeden oğlunun

"mürüvvetini" gör-
meyi aklına koymuş-
tu.Yaşadıkları ko-
şulların öyle pek
"mürüvvet" getirme-
yeceğini düşünmeksi-
zin bir gelin isti-
yordu işte.

MEHMET- Hay allah
nediyeyim bilmemki.
Yahu ammada yakış-
tırmışsın be. Dur
bakalım,dur,öyle he-
men kendi kendine
gelin güvey olma .
Evleneceğim falan
yok.0 kadın da geli-
nin değil. Kocası-
nın başı deritte,ben
avukatMetin Bey'den
yardım etmesini is-
temiştim,bir şey-
ler yaptı demek a-
dam.Kadın da teşek-
küre geldi.Ama Me-
tin Bey adamını ne-
den gönderdi acaba?
Neyse onu da öğre-
niriz.

Mehmet,anasının
bütün sevinci sö-
nüp gene eski bez-
ginliğine dönen yü-
züne baktı.İçli bur-
kuldu.Anacığını böy-
le üzüntüler içinde
böyle yok-yoksul ya-
şamak istemezdi el-
bet.Başka türlü de
elinden gelmiyor
du.Bunun için çaba-
lamıyor muydu za-
ten.Ama kimileri gi-
bi bir kendinin ra-
hata kavuşması yer-
rine herkesin mutlu
olma hakkı için ça-
balyordu.Daha soy-
lu bir uğraştı. Bu
uğurda bütün acıla-
ra-bütün sıkıntıla-
ra katlanmaya değer-
di.

Mehmet yolunudoğ-
ru yol olduğunu bir
kez daha anlamanın
yürek ferahlığı i-
çinde annesini bir-
iki sözle avutup dı-
şarı çıktı.

immanası dış kredi kaynaklarının çekilmesi
kalmasına sebep oluyordu.Ayrıca biriken
dış borçların ödenemez hale gelmeside yeni
kredilerin bulunmasını etkiliyordu ,fakat bu
etkenler içinde ülke içinde artan politik
muhalefetin en önemli rolü oynadığını du-
şünüyoruz.Bu yıllar 1975-1977 artan kitle
muhalefetine karşı reaksiyon hareketleri -
nin ve özellikle faşizmin önemli gelişmeler
kaydettiği yıllardır.

1977 yılı bu ekonomik bunalımının en
yüksek birnoktaya ulaştığı bir yıl olmuştur .
Döviz yokluğundan dolayı belli başlı
sanayi dallarında kapasiteler düşmüş ve bu
kapasite düşüşleri %40'a varan bir oran
sergilemişlerdir,bu oran ilaç sanayiinde%52
ye ulaşırken,metal sanayiinde %47 civarı
bir düşüş göstermiştir.

Döviz yokluğunun getirdiği kapasite dü-
şüklüğü bir taraftan toptan eşya fiyatlarını
arttırırken,işsizlikte,geçtiğimiz Nisan a-
yında artış göstermiş ve iş ve işçi bulma ku-
rumu yetkililerinin verdiği rakkamlara göre
135 000 kişiye yaklaşmıştır,bu rakkam-
lar resmi işsiz sayısıdır.Gerçek rakkam bu-
nun çok üstündedir,sonuç olarak geçtiği-
miz aylarda ve 1977 yılında enflasyon hızla
artarak %36 civarı bir orana ulaşırken iş-
sizlikte artmaya devam etmiş ve ülkemiz em-
peryalizmin 1970lerden beri karakteristik öz-
elliği olan durgunlukta-enflasyon veya
stagflasyon içinde bir ekonomik durum ser-
gilemiştir.

Ecevit hükümetinin üzerinde durduğu ve
çözmeye çalıştığı en önemli sorunun dö-
viz dar boğazı olduğunu söyledik, şimdi
kısaca bu yolda alınan tedbirlere ve bun-
ların sonuçlarına ve gelecekte ne gibi
zincirleme sonuçlar doğurabileceğine bir
yaklaşımında bulunacağız.

Devamı Gelecek Sayıda

İNGİLTERE'DE IRKÇILIK

"Özgürlük,eşitlik ül-
kesi" diye tanıtılır
İngiltere.Ama madalyo
nun bir de diğer yüzü
vardır.İngiltere'dede
çok sayıda Afrika'lı,
Batı Hintli,Asyalıya-
şar.Farklı ırktan bu
insanlar İngiltere'ye
nasıl geldiler?

16.ncı yüzyılda
İngiltere büyük bir
hızla sanayileşirken
bir yandan da geniş
sömürgeler elde
ediyor,yerli halkları

köleleştiriyordu. Bu
kölelerden bir kısmı
aşağılık hizmetlerde
kullanılmak için 16
ncı yüzyıl ortaların-
dan sonra İngiltere'-
ye getirildiler.17 ve
18 nci yüzyıllarda
soylu! İngiliz leydi-
lerinin zenci uşaklar
kullanmaları moda ha-
line gelmişti.Londra'
da köle pazarları ta-
o zamanlardan beri
süre geldi.

Devamı: Say:5 St:1

Töb-Der Kongresi Yaklaşıırken

DEVİRİMCİ-demokrat Yurstever öğretmenler:Mesleki - Kitle Örgütümüz TÖB-DER'i,Emekçi halklarımızın bağımsızlık-Demokrasi-Sosyalizm mücadelesinde adına layık bir örgüt haline getirmek için görev başına...

PROLETER-Sosyalist Öğretmenler: Örgüt BÜTÜNLÜĞÜNÜ korumak herkesten önce bizim görevimiz. Örgütümüze kararlılıkla sahip çıkalım...

KİTLELERİN bilinçli eylemine değil, her türlü burjuva politikacılığıyla ele geçirdiği "örgüt bürokrasisi"ne dayanarak iş yapan "BİRLİK-DAYANIŞMACILAR", TÖB-DER içinde bilinçli gayretleriyle yarattıkları "parçalanmanın eşliğinde" ki durumu şantaj konusu yaparak" ayrı örgütlenme" hesapları için fırsat olarak kullanmak istiyorlar...

İLKOKUL Öğretmenleri Sağlık ve Sosyal Yardım Sanatçılar'ın 18.Kongresinde "BİRLİK-DAYANIŞMACILAR"ın gerici faşistlerle ortak liste çıkarmaları, demokratik, öğretmen hareketi için kara bir leke olarak anılacaktır.

DAHA DA ötesi bu olay; TÖB-DER'de en gerici unsurların sosyalist öğretmenlere karşı anti-komünist bir propaganda ile körüklenmesine, bundan böyle "işbirliği"nin de ekleneceğinin somut bir kanıtı olmuştur...

OLİGARŞİNİN "umut"u CHP,devrimci-demokratik öğretmen hareketini kesin denetimine almaya ve sosyalistleri tecrit etmeye çalışıyor...

CHP Hükümeti, bir yandan programında ve uluslararası ilişkilerinde kamu personeline sendika vaad ederken; bir yandan da emekçi kitlelerin en haklı, demokratik taleplerine bile tahammül göstermeyip, denetimine alamadığı kitle örgütlerini kapatmayı tasarlıyor.

KÜRT ve Türk öğretmenlerinin devrimci-demokratik birliği, her türlü oyunu bozmasını ve tüm engelleri aşmasını bilecektir.

EĞİTİM emekçilerinin anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist birliği, TÖB-DER'i her türlü "iç" ve dış saldırılara karşı korumanın en sağlam sigortasıdır.

GENEL SİYASİ DURUM VE TÖB-DER 4.OLAĞAN KONGRESİNİN ÖNEMİ

CHP Hükümetinin kurulumundan bu yana süregelen uygulamaları, bazı "sosyalist"lerin(!) bile yavaş yavaş aklını başına getiriyor. Emperyalizme bağlılığın daha da artırılması, emekçi kitleler ve devrimciler arasındaki baskıların azalması bir yana sistemli bir biçimde daha da artması, ücretlerin dondurulması, devalüasyonlar vb.yolıyla işçi ve emekçiler için hayatın hergün biraz daha çekilmez hale gelmesi, kitlere CHP'nin kendileri için UMUT olmadığını göstermeye başlamıştır. 5.Haziranda CHP'yi "ulusal", "halktan yana" vb. olduğu için şartsız destekleyenler ve kitlere desteklenmesi doğrultusunda propaganda yapanlar, bugün gelinen noktadaki paylarını herhalde oturup düşünmeli-dirler.

Sosyalist hareketin, her türlü burjuva partilerine ve hareketlerine karşı

çıkarmak ve bağımsız politikasını uygulamak.

Oligarşinin emekçi halklar üzerindeki ekonomik ve siyasi baskılarının gün geçtikçe arttığı, faşist hareketin tehlikeli boyutlara vardığı bir gelişme gösterdiği bu koşullarda, Sosyalist Hareketin durumu hiç de iç açıcı değildir. Sosyalist gruplar arasında örülen yapay duvarlar, bu gruplar arasındaki çelişkiyi, zaman zaman oligarşi ile olan çelişkilerinin önüne geçirebilmektedir. TÖB-DER'de de durum pek farklı değildir. "İlkelde Savaş, Devrimci Kardeşlik" şiarıyla sürdürülmesi gereken mücadelenin yerine, faydacılık ve ilkesiz bir mücadele alabildiğine yaygınlaşmıştır. Öyle ki "sosyalist" gruplardan bir çoğu bir başkasına karşı CHP ile bazen açık bazen örtülü bir ittifakı gelenek haline getirmişlerdir. "CHP ile değil, CHP'nin tabanıyla ittifak yapıyoruz" yada "sol sosyal demokratları

sağ sosyal demokratlardan ayırmak gerekir"

te-geçici-bazı çıkarlar sağlayabilir, ama uzun vadede Sosyalist Harekete zarar verecektir. Toplumsal muhalefetin gün geçtikçe-kendiliğinden de olsa-yükselmesi kitle örgütlerinin daha dolayısıyla da ha güçlenmelerine yol açmaktadır. Bu durum, CHP Hükümetini, belki faşist terörden daha fazla korkutmaktadır. Bu nedenle de Parti programında "Parti ile kitle örgütleri arasında bugüne kadar kurulamayan olumlu bir diyalogun kurulması gerekir" biçiminde olan etkili ve en güçlü kitle örgütü olan TÖB-DER'de hayata geçirilmeye çalışılmaktadır.

Bilindiği gibi Türkiye "Uluslararası Çalışma Örgütü"ne üye bir ülkedir ve geçtiğimiz aylarda toplanan 64. Genel Konferansında Çalışma Bakanı Bahir Ersoy tarafından temsil edilmiş ve konferans kararlarını benimsediğini ilan etmişti. Konferansta, bütün üye ülkelerdeki kamu personeline sendika hakları

çeki hakkında bir fikir vermeye yetebilir. CHP'nin örgütlü mücadelesinin de, yine doğru değerlendirilmediği takdirde bu işi kızıştıracağı ortadadır. Bu konuda atılacak doğru adım, en ciddi ve en yakın tehlikenin doğru bir biçimde tesbit edilebilmesiyle mümkün olabilecektir. Yine bu doğru adım, sosyalist gruplar arasındaki mücadelenin adanına uygun olarak yürütülmesinin koşullarının yaratılmasına yardımcı olacaktır.

Nedir TÖB-DER'i bekleyen en ciddi ve en yakın tehlike? 4.Kongrede; CHP, Birlik-Dayanışma (ve destekçilerinin) hesaplarını ortaya çıkarmak tehlikesinin ciddiyetini açıklıkla gözler önüne sermektedir.

CHP'nin, DİSK'ten sonra tüm demokratik kitle örgütleri bu arada özellikle TÖB-DER konusunda da kısaca açıklamaya çalıştı. CHP'nin bu hesapları TÖB-DER'in bugünkü durumunda- hiç değilse şimdilik- başlıbaşına bir tehlike tes-

kerlerini kestirmek güç olmasa gerek.

İÖSSYD 18.KONGRESİNDE ÇIKARILMASI GEREKEN DERS

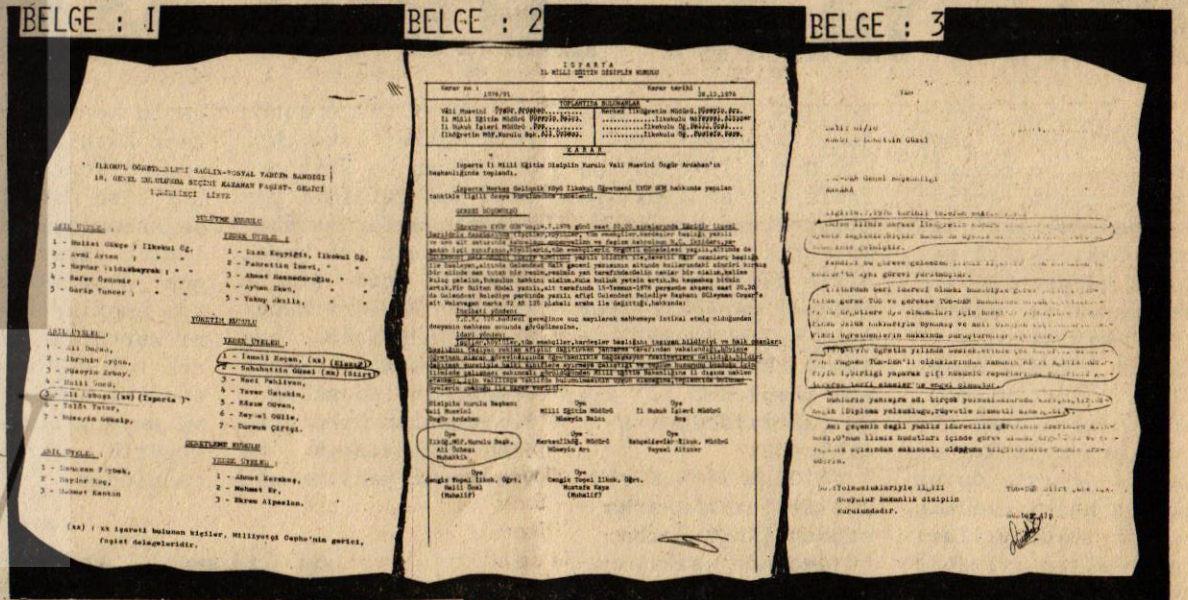
"İlkokul Öğretmenleri Sağlık Sosyal Yardım Sanatçılar" 200 bin ilkökullü öğretmeninin ekonomik yarıdım örgütüdür. 1935 yılında özel bir yasayla kurulmuş ve 1976 yılına kadar Milli Eğitim Bakanlığının güdümünde üst bürokratların ve gericilerin arpağı olarak kullanılmıştır. İlk olarak 1976 yılında TÖB-DER'in örgütlü mücadelesiyle TÖB-DER'li öğretmenlerin yetimine geçmiştir. 40 yıl aralık olarak kullanılan ve 1976 yılında gericilerin elinden alınan sandığı, Birlik Dayanışmacı" uzlaşmacılar", gerici öğretmen örgütlerinin yöneticileriyle de görüşmek suretiyle, 1978'de yeniden gerici ortak ederek, TÖB-DER'in yürüttüğü örgütlü mücadeleyi grup çıkarıları uğruna (gerici)lerle işbirliği nasıl bir

üyeleri Sebhattin Güzel, MC döneminde Siirt Merkez İlköğretim Müdürlüğüne atanmış ve halen bu görevine TÖB-DER'li öğretmenlere baskı yaparak devam eden bir gerici ve yiyicidir. Hakkinda rüşvet ve diploma yolsuzluğu konularında idari soruşturma yürütülmektedir. (Belge:3)

Yine Ali Özbaşı ve Sebhattin Güzel ile birlikte, Birlik Dayanışma birinci yedek üyesi Elazığ delegesi İsmail Koçan 1977 yılında yapılan Sandık Olağanüstü Kongresinde, 9 gerici delgenin yayınladığı deklarasyona imzalarını atmış kişilerdir. (Belge : 4)

Yani bu gericiler Birlik Dayanışmanın listesine, eskaza, bilgi eksikliğinden dolayı girmemişlerdir. Bu adamlar yıllardır gerici kitleleri tescillenmiş öğretmen kıyımcılarıdır ve Birlik Dayanışmanın listesine bile alınmışlardır. Hiç değilse bu olay, 4 Kongreyi yalnızca delegelere hesaplarının yapıldığı bir Kongre olarak görmemek gerektiğini devrimci-demokrat öğretmenlere kavratmalıdır. Sorun, iktidarda olan CHP'nin bası

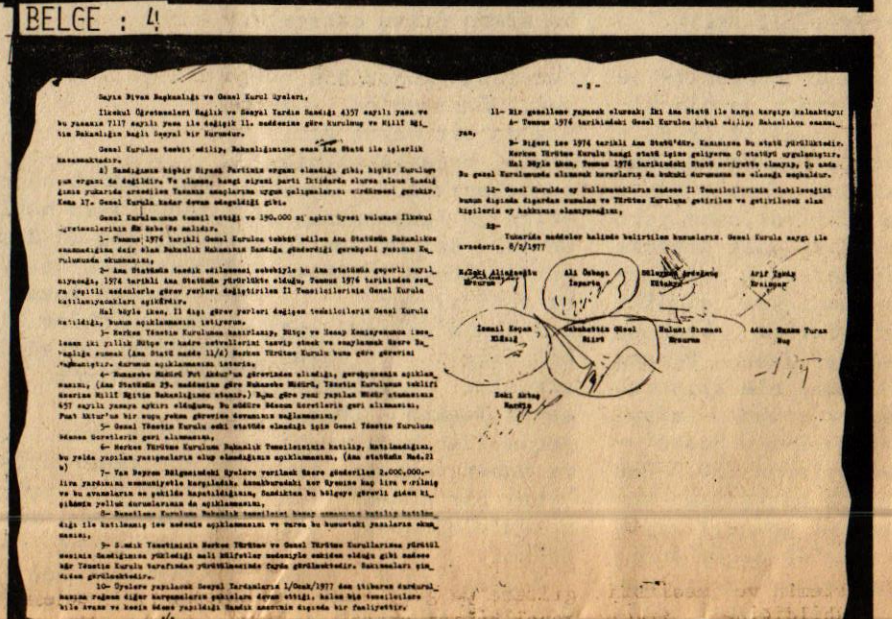
GENEL SİYASİ DURUM ve TÖB-DER 4 OLAĞAN KONGRESİNİN ÖNEMİ

olarak devleti "zorlama" yeteneğine sahip, sendikal haklar kazanıldığı da yeni duruma en kolay uyabilecek bir örgütlenme olmalıdır.

Bu görevlerin yerine getirilmesinde, yalnızca örgütlenmenin biçiminin belirleyici olamayacağı açıktır. Bu en uygun biçim, en demokratik bir içerikle doldurulduğu zaman örgütümüz bu görevlerin üstesinden gelebilecektir.

Bugün dünyada öğretmenlerin bir "işkolu" olarak sendikaları vardır. Ülkemizde de öğretmenlerin bir "işkolu"

henüz alternatif olamayışı ve bağımsız bir işçi sınıfı örgütünün ve politikasının hayatın her alanında kendini gösteremeyişi, burjuvazinin çeşitli siyasi akımlarından birini seçmek zorunda kalmak mantığının yıkılmamasını da getirmektedir. Aynı alternatifsizlik, CHP'ye bağlanan umutlarının vâsı yavaş dağılmasıyla birlikte faşist hareketin güç kazanmasına faşist demagoginin etkisinde kalan kitleler için "umut" olmasına dönüştürülebilir ve yer değiştirmektedir. Bugün en ciddi görev şudur: bir yandan reformizmin iki yüzünü teşhir etmek, faşist demagogiyi açığa çıkarmak ve faşist hareketin güçlenmesini ve saldırılarını önlemek, bir yandan da reformistinden faşistine kadar tüm burjuva akımlara karşı işçi sınıfının ba-

biçimindeki savunmalar, durumu kurtarmaya yetmez. Çünkü bu tutum, CHP'nin artık örgütlü olarak yürüttüğü "sosyalistleri TÖB-DER'den ve diğer demokratik kitle örgütlerinden- tecrit etme" ve "TÖB-DER'i CHP'ileştirme" politikasına güç katmaktan, dolayısıyla burjuva reformizminin karşısında bütün olarak sosyalist hareketi zayıflatmaktan başka bir sonuca hizmet etmeyecektir.

Politika, ilkelere bağlı olarak yürütülmediği için, akli başında her insana parmak ısırtacak durumlar ortaya çıkmaktadır. "A" Grubu bir şubede "B" Grubuna karşı "C" Grubu ile ittifak yaparken; başka bir şubede tersini, bir başkasına karşı bir başkasıyla ittifak yapabilmektedir. Bu tavır, kısa vadede belli bir gruba görünüş-

nın verilmesi, bağlayıcı bir biçimde karar altına alınmıştır. Üstelik bu kararlar asker ve polisler de dahil edilmiştir. Oysa CHP hükümeti, dünyada böyle bir olay olmamış ve kendisi bu kararlara katılmamış gibi hala sessiz beklemektedir. Gerçekte bu sessizlik bir başka şeyin habercisidir. CHP ya bu örgütleri kesin denetimine alacak yada güç ve etkinliklerini giderecek tedbirler getirecektir. POL, DER olayı bu konuda herkese çok açık bir fikir vermeye yetmiştir. Ve bugün topun ağzında, Milli Güvenlik Kurulunun her toplantısında tartışma konusu edilen TÖB-DER bulunmaktadır.

Bu koşullarda TÖB-DER'de gruplararası mücadelenin bugün aldığı biçim doğru devrimci bir mücadele yapılmadığı takdirde muhtemel gele-

lemez silip atmışlardır. Birlik Dayanışmanın Yönetim Kurulu listesinde (Belge: 1), yer alan gericilerden Isparta Delegeşi Ali Özbaşı, Isparta Merkez Gelincik Köyü öğretmeni Eyüp Günün "Kahrolsun emperyalizm, kahrolsun faşizm, yaşasın tüm emekçilerin örgütlü mücadelesi" ibarelerini taşıyan bir bildiri dağıtırken jan darma tarafından yakalanması üzerine "öğretmenlikle bağdaşmayan faaliyetlere katıldığı, halkı sınıflara ayırmaya çalıştığı ve toplumun huzurunu bozduğu" gerekçesiyle, sürgün teklifi ile bulunan İl Disiplin Kurulunun kararına "İlktür. "İlkokul Öğretmenleri Sağlık Sosyal Yarımdım Sandığı" 18. Genel Kurulunda, gericilerle bile ortak liste çıkarılmakta beis görmeyenlerin, daha neler yapabile-

bir "SAG TEHLIKE" olarak kavranmalı ve her adım buna göre atılmalıdır. Tüzük Değişikliği ÖNERİLERİ VE İŞKOLU ÖRGÜTLENMESİ

Önerilen tüzük değişiklikleri de yine bu çerçevede düşünülmeli ve "TÖB-DER'i CHP'ileştirme" politikasına hizmet etmemelidir. Tüzük, bir örgütün, örgütlenme biçimini ve işleyişini kurallara bağlar. Kamu personeli, -bu arada öğretmenler- sendikalaşma mücadelesinde nasıl örgütlenmelidirler? Bu örgütlenme, ilkin; en geniş kitleleri kucaklayabilmeli, disipline edebilmeli ve mücadelelerin de yönlendirici olabilirdir. Sonra da, bugünden sendika gibi davranabilme yeteneğinde olan, sendikâ haklarını kazanılmasında işveren

olarak sendikaları ortadan kaldırmalıdır. Ve bugün ilkel demek biçimindeki örgütlenme, geleceğin iş kolu biçimindeki sendikasının nüvesi olmak durumundadır. Ülkemizde bu işkolu "Eğitim İşkolu"dur.

"Eğitim İşkolu"; eğitim kurumlarında ve ek kurumlarında çalışan öğretmen, idareci, uzman, memur, ve hizmetlileri kapsama alan tüm eğitim emekçilerinin örgütlenmesi olacaktır. "Eğitim, Bilim, Kültür İşkolu" biçimindeki bir kapsam genişliği, bizce şu üç nedenden dolayı kabul edilmiştir: Birincisi; eğitim emekçilerinin yanısıra, gazeteci, yazar, şair, tiyatrocu, saz sanatçıları, vb... tüm sanat faaliyetleriyle uğraşan "kültür emekçileri" ile her türlü bilim dalında çalışan "bilim" emekçilerini kapsama alan bir örgütlenmenin adı "İşkolu Örgütlenmesi" olarak kabul edilmelidir. Ve bugün ilkel demek biçimindeki örgütlenme, geleceğin iş kolu biçimindeki sendikaların nüvesi olmak durumundadır. Ülkemizde bu işkolu "Eğitim İşkolu"dur.

Öğretmenlerin asli unsur olmalarının yanısıra, nasıl ki uzman, memur ve hizmetlilerden yalnızca eğitim emekçilerinin de eğitim işkolunda çalışıyor olmaları esas alınmalıdır. Çünkü birçok bilim emekçisi, sağlık, enerji, ulaştırma vb. işkollarında çalışmaktadırlar ve bu nedenle o işkollarında örgütlenmelidirler. Yine birçok sanatçı doğal olarak örneğin Yazarlar Sendikası, Sanatçılar Birliği, Tiyatrocular Derneği vb. kendi alanlarında örgütlenmektedirler. Bütün bunları birbirine karıştıran bir örgütlenme "işkolu örgütlenmesi" olarak kabul edilmelidir. İşkoluna göre örgütlenme, örgütlenmeyi karmakarışık bir hale sokmak için değil netleştirmek için başvurmuş bir yöntemdir. Bu tür geniş kapsamlı bir örgütlenme istisnasız bütün emekçilerin kendi sendikalarına üye oldukları, sendikaların bu günden farklı fonksiyon yürüttükleri ve devletle uyum içinde çalıştığı sosyalist ülkelerde uygun bir örgütlenme olabilir.

büyük direniş

15-16 Haziran 13

Artık gün gelmiş bıçak kemiğe dayanmıştı. 15 HAZİRAN günü ilk kıvılcım OTOSAN'da başladı. 2700 kararlı işçi fabrikadan çıkarak yürüyüşe geçti

Aynı saatlerde Cevizli'de Singer işçileri de uskuda, yönüdoğru yürüyorlardı. Zincirlerinden başka kaybedecek başka şeyi olmayan işçi sınıfı Kartal kavşağında önüne çıkan askeri barikatı aştı.

Topkapı bölgesinde de Türk Demir Döküm işçileri başta olmak üzere diğer fabrikalar gün ısırken yollara düştüler...

Eyüp'ten Topkapı'ya doğru yürüyen işçiler önlerine çıkan polis barikatlarını parçaladılar, Bakırköy'den gelen işçilerle Topkapıda birleştiler. Gün Batarken "Yarın Yine Bulusalım" diye sözleştiler...

Bu arada Kartal bölgesinde Türk-İş'e bağlı birçok fabrika yürüyüşe katıldı. Ve Soğanlı da Demirel biraderlerin ortağı olduğu HAYMAK fabrikasının büro kısmı tahrip edildi.

Oligarşinin yayın organları o günü böyle yazdılar

Sendikalar Kanununda değişiklik üzerine

Ankara asfaltı kapatıldı Trenler durduruldu ve bir fabrika tahrip edildi

DİSK

DİRENİŞE GEÇTİ...

Demirel'in kardeşinin ortak olduğu Haymak fabrikasının bürosu tahrip edildi

Öğretmenlerin henüz tamam layamamıştır. Öğretmenlerin %50'si, eğitim işkolunda çalışanların %60'ı henüz örgütsüz durumdadır. TÖB-DER bütün örgütlenme faaliyetlerini esas olarak, "eğitim işkolu"nda çalışıp da henüz örgütsüz bulunan geniş kitleye yönelmeli ve örgütlü üyelerinin niteliğini artırmaya çalışmalıdır. Üçüncüsü; Türkiye'de 70 yıllık öğretmen örgütçülüğünün tarihçesine kısaca bir göz gezdirmek gerekecektir: İlk öğretmen örgütü 1900

gütlenmesi" olarak kabul edilmelidir. İşkoluna göre örgütlenme, örgütlenmeyi karmakarışık bir hale sokmak için değil netleştirmek için başvurmuş bir yöntemdir. Bu tür geniş kapsamlı bir örgütlenme istisnasız bütün emekçilerin kendi sendikalarına üye oldukları, sendikaların bu günden farklı fonksiyon yürüttükleri ve devletle uyum içinde çalıştığı sosyalist ülkelerde uygun bir örgütlenme olabilir.

İkincisi; TÖB-DER "Eğitim İşkolu"ndaki örgütlenmesini henüz tamamlayamamıştır. Öğretmenlerin %50'si, eğitim işkolunda çalışanların %60'ı henüz örgütsüz durumdadır. TÖB-DER bütün örgütlenme faaliyetlerini esas olarak, "eğitim işkolu"nda çalışıp da henüz örgütsüz bulunan geniş kitleye yönelmeli ve örgütlü üyelerinin niteliğini artırmaya çalışmalıdır. Üçüncüsü; Türkiye'de 70 yıllık öğretmen örgütçülüğünün tarihçesine kısaca bir göz gezdirmek gerekecektir: İlk öğretmen örgütü 1900

Genel Merkez'in verdiği tüzük değişikliklerinden biri de, şubelerin Genel Merkeze doğrudan bağımlılığının değiştirilmesi ve araya Merkez İl Şubeleri'nin konulmasını içeriyor. Böyle bir örgütlenme şu üç bakımdan yanlıştır:

Birincisi: TÖB-DER'e örgütlü olarak el koymaya çalışan CHP ağırlıklı olarak il merkez şubelerinde etkinlik ve denetim kurmaktadır Sosyalistlerin etkin oldukları şubeler genellikle ilçe şubeleridir. Genellikle sosyalistlerin etkin oldukları şubeleri, ağırlıklı olarak CHP'nin etkin olduğu il merkez şubelerine bağlamak, örgüt içinde sosyalistlerin etkinliklerinin kırılmasını ve CHP'nin denetim kurmasının, yani TÖB-DER'i CHP'ileştirme'nin tüzük hükmüne bağlanmasından başka bir şey olmayacaktır.

İkincisi; Üyelerle, hatta şubelerle genel merkez arasına sayısız bürokrasi

- Akdeniz Böl., Köy Öğrt. Dem. (Yayın Organı KIRGÖZ)
- Göller Böl. " " (Yayın Organı DEMET)
- Ege Bölgesi " " (Yayın Organı GAYRET)
- İç Anadolu " " (Yayın Organı KIVILCIM)
- Orta Anadolu " " (Yayın Organı ZAMANTI)

1961 Anayasasının tanıdığı sınırlı sendika hakkından yararlanarak 1965 yılında Türkiye Öğretmenler Sendikası kuruldu. TÖDMF ve he men bütün yerel dernekleri kendine bağlayarak kısa sürede 80.000 üyeye ulaştı. TÖS, 1971 12 Mart Muhtıra Darbesiyle kapatıldı. Aynı yıl TÖB (Türkiye Öğretmenler Birliği) kuruldu. Aynı örgüt

FAŞİSTLER ÜNYEDEN ATILACAKTIR

Son yıllarda Ünye' de faşist hareket devrimcilerin dağınkılığı ve tutarlı bir çalışmaya yürütememeleri sonucu belirli bir yayılma imkanı bulmuştur...

Uzun dönem bu dağınkılık tutarlı bir önderliğe kavuşturulamadı. Varolan derneklerde bazı kimselerin yanlış ve ayrılıkçı çalışmalarını azda olsa yürütülen çalışmalarını hepten baltaladı. Gide rek bu kimseler anti-faşist mücadele yerine sol içi mücadeleyi yürütür oldular.

Bunun üzerine ilk olarak gençlik kesimindeki dağınkılığa son verip, faşist teröre karşı aktif militan eylemi örgütleyebilme amacıyla Karadeniz DEV-GENÇ Ünye şubesi açıldı. Kısa zamanda, dernek, tutarlı çalışmalarını ile gerici-cilerin ve faşistlerin boy hedefi oldu. Üyele çe çeşitli saldırılar tertiplendi. Ancak her defasında da gereken dersi alıp, inlerine çekildiler.

Son olarak da 13.7.1978 Perşembe günü akşam saat 19.00 sıralarında Dernek binasına saldırılmak istediler. Ama anladıkları dilden cevap almakta gecikmediler.

Bu saldırı üzerine bir bildiri ile kamuoyunu aydınlatan Karadeniz DEV-GENÇ Ünye şubesi şöyle diyor: "Faşizme karşı mücadele kitlelerin örgütlü gücüyle başarıya ulaşabilir. Bu anlamda biz tüm demokratik kitle örgütlerini faşizme karşı mücadeledede güç birliğine ve tüm halkımızı saflarımıza çağırıyoruz. Unutmamak gerekir ki, faşizmin mezarına gömülmesi işçilerin-köylülerin devrimci-demokratik iktidarıyla mümkündür. Ayrıca bildiriye saldırgan faşistler isimlenmek teşhir edilmişlerdir: "Bu saldırganların

isimleri ülkücü gençlik derneği üyeleri olarak bilinen Hasan Kenanoğlu, Harun Sarıoğlu ve İbrahim Yıldırım İsmail Lülecî, Hasan Ürer, Cengiz Güneysu ve diğer faşistlerdir. Ünyeli devrimciler, ilerici-demokrat-devrimci emekçi halk ile omuz omuza vererek faşist hareketi silecektir.

Ayrıca bildiriye saldırgan faşistler isimlenmek teşhir edilmişlerdir: "Bu saldırganların

RİZE VALİSİNİN OYUNLARI

Bir süre önce öğrenilenler yaptığı miting sonrası gereksiz bir biçimde Eğitim Enstitüsü nü kapattırarak Rize valisi yeni oyunlar tezgahlamaktadır. Bir yandan ilericilere hoş görünme öte yandan da alabileceğine faşistleri koruma anlayışı ile yola çıkan vali, devrimci hareketimizin gelişimini durdurma hevesindedir. Bu özelemler, onu Eğitim Enstitüsünde ne pahasına olursa olsun faşistleri okutmak anlayışı ile hareket etmeye zorlamaktadır.

Okulun kapatılmasına paralel olarak okul müdürünün görevden alınması, bazı öğretmenlerin sürgün edilmesi öğrencilerin okuldan uzaklaştırılması valinin oyunlarının ikinci kısmını oluşturmaktadır. Aynı vali, silahlı "ülkücüleri" serbest bırakarak polis memurlarını açığa bile almaya gerek görmemiştir. Aynı vali iki kez silah yakalatılmaktan sanık ülkü ocaklarının serbest bırakılmasına (polisleri şahitliği göndermiyerek) yardımcı olmuştur. Aynı vali çayeliindeki faşist saldırıları seyretmekle yetinmiştir. Rize'de iki yere (devrimcilerin kaldıkları evlere) koyulan bombalarla salıyarak gezerken; CHP dışındaki sol'a karşı tavrı alabilmek için olmadık oyunlara girişmiştir. Devrimci-Demokratik Kitle örgütlerinin kapatılması herhalde gündemindedir. Sınıf uzlaşmacısı politikalarına karşı mücadele de bütün kararlılığı ile sürmektedir; sürecektir. Mücadeleyi durdurmaya Rize valisinin ve oligarşinin gücü yetmeyecektir.

Erfelek Kaymakamının marifetleri

Sinop'un Erfelek kazasında kurulu bulunan demokratik kitle örgütleri ortak bir bildiri yayınlıyor. Bu kararlı tavrı gören kaymakam, gözaltına aldırıldığı kişilere "bir yanlışlık olmuş kusura bakmayın. Bunu da kimseye anlatmayın" demiştir.

Ancak devrimciler kaymakamın hem bu tavrını hem de daha önceleri sergilediği halk düşmanı birçok tavrını halka anlatmışlar, onun gerçek yüzünü açığa çıkarılmışlardır.

MC zamanında olduğundan daha fazla bir şekilde demokratik hakların gaspedilmeye çalışılması-nın ufak bir örneği olan bu davranış, hükümetin genel politikasından cesaret alan faşistlerin marifetidir.

Ülkemizin bağımsızlığı, halklarımızın kurtuluşu için mücadele eden devrimciler olarak, bu tavrın karşısında her zaman dikileceğiz.

Bunun üzerine kaymakam bildiri okuyan 6 kişiyi alı-dırmaştır. Ancak devrimcilerin tavrı yine kesin olmuştur. Bu kararlı tavrı gören kaymakam, gözaltına aldırıldığı kişilere "bir yanlışlık olmuş kusura bakmayın. Bunu da kimseye anlatmayın" demiştir.

Ancak devrimciler kaymakamın hem bu tavrını hem de daha önceleri sergilediği halk düşmanı birçok tavrını halka anlatmışlar, onun gerçek yüzünü açığa çıkarılmışlardır.

MC zamanında olduğundan daha fazla bir şekilde demokratik hakların gaspedilmeye çalışılması-nın ufak bir örneği olan bu davranış, hükümetin genel politikasından cesaret alan faşistlerin marifetidir.

Ülkemizin bağımsızlığı, halklarımızın kurtuluşu için mücadele eden devrimciler olarak, bu tavrın karşısında her zaman dikileceğiz.

DEVRİMCİ BİR ANAYA YAPILAN İŞKENCE

Ankara'nın Keçiğiran semtinde bugüne kadar öfakelen azgınca işkencelerin biri daha sergilenmiştir.

Keçiğiran'da oturan ve Ankara Devrimci Kadınlar Derneğiyle ilişkiye geçmiş olan bir anamıza iki gün önce polisler söylenemeyecek derecede iğrenç işkenceler yapmışlardır.

Devrimci bir arkadaşımızın anasını evden sürükleyerek çıkararak polisler daha sonra Mamak karakoluna gitmişlerdir. Karakola getirilen anamıza polisler arazca küfredmişler, dayak atmışlardır. Suçunun ne olduğunu dahi bilmeyen anamız sivil polisler tarafından çeşitli aşağılayıcı hakaretlere maruz kalmıştır.

Halkın umudu olduğu -nu iddia eden ve bu u-

mutlarla işbaşına gelen CHP'deneminde bu ve buna benzer olaylar devamlı artış göstermektedir. Bu dönem boyunca devamlı olarak ilerici, devrimci arkadaşlara yapılan işkenceler artık anamızımıza kadar gitmiştir. Bunun en açık örneğinde gözlerimiz önünde açıkça durmaktadır.

Mamak karakolunda dövülen ve işkence gören anamız daha sonra 2 şube müdürlüğüne götürülmüştür. 2. şubede dövülmeye ve hareketlere devam edilmiştir. Polislerin devamlı surette sormuş oldukları "Oğlun nerede?" sorusu ise cevapsız kalmıştır. Tezzenin oğlu devamlı olarak

faşistler ve polisler tarafından aranmakta ve rahatsız edilmektedir. Bunların amacı açıkça ortadadır. Polisler sorularını cevapsız kalınca bu defa anamızın ağzından elektrik vermişlerdir. Anamızın midesinin bulanması ve bayılması üzerine getirip evine a-

rip' dönmüşlerdir. Artık CHP'nin bir umut olmadığını anlayanlar kurtuluşlarının yolunda görmekteyler. Kurtuluşları yolunda herşeyi göze alarak yürümekteydirler. İşkence ve korku şimdiki kadar nasıl yıldırıramayacaktır. ANALARIMIZ!

BOYABAT TA

DEVRİMCİ MÜCADELE ENGELLENEMEZ

Kastamonu Halkevi şubasının faşistler tarafından bombalanması sırasında öldürülen devrimci Hakkı Halepli'nin cenaze töreni etkin bir anti-faşist gösteri olarak yapılmıştır.

Kastamonu'da ilk siyasi cinayet olması ve fa-

şizme karşı mücadele nin genel olarak geri olması cenaze töreninin önemini arttırmıştır. 3000 dolayında ilerici, devrimcinin katıldığı törende anti-faşist sloganlar haykırılmıştır.

Bu arada proletarya sosyalistlerinin Boyabat'ta

tan otobüs ve kamyonlarla gelerek törene katılmaları engellenmeye çalışılmıştır. Polis ve jandarma 19 arkadaşımızı öldürmüştür. Tüm bu engellere rağmen prolesiz olarak gözetilene almanızın bir sonucu olarak sosyalistlerin Boyabat'ta

ları salıvermemiş, gözetilene alınandan 2 kişi ertesi günü akşamınadək karakolda tutulmuşlardır. Tüm bu engellere rağmen proletarya sosyalistleri gösteriye en geniş ve etkin bir şekilde katılmışlardır.

ABD, İRAN..

Baştarafı: Sy:3 St:7 bir askeri bölge duruma getirmiştir. Ülke

nin ulusal bağımsızlığı için başlıca süreklilikli tehlikeli olan da işte bu durumdur. ABD emperyalizminin bu ülkeyi bir barut fıçısı durumuna getirmesinin nedeni 1921 yılına kadar dayanır. 1921 yılında Sovyetler Birliği'yle İran arasında bir anlaşma imzalandı. Bu anlaşmaya göre İran, kendi toprakları üzerinde yabancı bir üs kurulmasına hiçbir şekilde izin vermeyecekti. Bu anlaşmada, Sovyetler Birliği üs kurabilecek, bölgedeki güçler dengesini sağlamak için gerekirse İran'a asker gönderebilecekti. Fakat geçen zaman içerisinde bunun tam tersi bir durum oldu. İran'da yönetim değişti ve değil üs kurmaya izin vermemek, kısa bir sürede ülkenin tamamı ABD emperyalizminin geniş bir üssü durumuna getirildi. ABD emperyalizminin bölgedeki politikası zaten bunu

TÖB-DER

Baştarafı: Sy:4 St:10

titik kademeler konulacak ve bu bürokratik örgütlenme, merkezi örgütlenmenin taşıdığı canlılığı, hantallığı ve çokbaşlılığına dönüşecektir. Örgüt masraflarını arttıracaktır.

Üçüncüsü; Böyle bir örgütlenme seçilmiş delegelerin sayısını azaltırken, doğal delegelelerin sayısını arttıracaktır. Bugün 35 olan doğal delege sayısı 140'a çıkarken, 800 olan seçilmiş delege sayısı 320'ye düşürülecektir. Böylece bir doğal delege 25 seçilmiş delegeye karşılık düşüyor, deşiklik halinde bir doğal delege üç seçilmiş delegeye karşılık düşecek. Böyle bir işleyişte demokratiklik aramak mümkün değildir.

TÖB-DER'e örgütlenme ve işleyiş bakımından canlılık kazandıracak teşkilat, demokratik-merkezîyetçilik ilkesinin doğru bir biçimde hayata ge-

FAŞİST KAMPLARI

BAŞTARAFI: Say: 1 St:9

faşizme karşı tutarsız da olsa, sınırlı da olsa mücadelelerini yararlanmakta, CHP'yi daha fazla faşizme karşı mücadele etmeye zorlamaktadırlar. Ama proleter sosyalistler, faşizmin kesin yenilgisini için hiç bir zaman CHP'ye bel bağlamamakta; faşizmin bir daha tehlike olmamak üzere mezarına gömülmesinin ancak anti-emperyalist, anti-oligarşik demokratik halk devriminin zaferiyle sağlanabileceğinin bilincindedirler.

HER İNSANIN ırk, cins, dil, din... ayrılığına bakmadan insanca yaşaması için mücadele vermek, böyle bir düzeni, böyle bir dünyayı gerçekleştirmek için savaşmak, İNSAN OLANIN GÖREVIDİR.

Köleliğin, açlığın, yoksulluğun, savaşın.. nedeni olan KAPİTALİST EMPERYALİZMİN SÖMÜRÜ YOK OLMADAN, İNSANLIĞIN KURTULUŞU OLMASIDIR.

Kapitalist emperyalizminin somut bir örneği olduğunu biliyorlar. Türkli grevcileri da sarı sendikalar çembereğine içine haps olmuş Bartın'lı işçilere örnek olacaktır. Bartın'da sarı sendikalar çemberi mut-

TÜRKİLİ GREVİ...

BAŞTARAFI: Sy: 1, st: 8

delesinin somut bir örneği olduğunu biliyorlar. Türkli grevcileri da sarı sendikalar çembereğine içine haps olmuş Bartın'lı işçilere örnek olacaktır. Bartın'da sarı sendikalar çemberi mut-

İŞÇİ SINIFI KÖLELİK

BAŞTARAFI: Sy: 1, st: 3

nif uzlaşmacılarını teşhir ettiler. Atıkları her adımı dikkatle izlediklerini ve oldu bittilere müsaade etmeyeceklerini açıkladılar.

CHP, TÜRK-İŞ ve DİSK yönetimine bir kez daha söylüyoruz. İşçi sınıfı bu kölelik belgesine hayır diyecektir. Bu belgeyi yırtıp atacaktır. 1970 Haziranında kendisine yönelen saldırıyı püskürtmesini bilen işçi sınıfı bu saldırıyı püskürtmek gücünde ve kararlılıkta olduğunu yüzlerce kez ispatlamıştır. Yine aynı toplantıda Genel-İş sekreteri Andaç kölelik belgesine karşı aktif mücadeleden bahsetmek yerine "CHP ile DİSK'in sivece ilişkileri yürütme kurulunun buyutlarını aşar" diyerek bu işi başka kurullara

BAŞTARAFI: Sy: 1, st: 7

BAŞTARAFI: Sy: 1, st: 8

İNGİLTERE'DE İRKÇİLİK

Baştarafı: Sy:3 St:9

şlaşırsınız. Saldırıya uğradığınızda hakkınızı aramaya kalkacak olursanız, hakim sizden, bir İngiliz'den istediğinden çok fazla delil isteyecektir. Çoğu halde zencilerin sözlerine inanmazlar"

Nijeryalı avukat, İngiltere'deki yasal sistemin ve meclisin alabileceğine irki

I. Emperyalist paylaşım savaşı sırasında çok sayıda zenci silah fabrikalarında çalıştırılmak üzere İngiltere'ye getirildi. Bu Afrikalılar, İngiltere'deki ilk zenci işçilerdi.

1960 larda Afrika ülkelerinin çoğunun sömürge statüsünden kurtulmaları ile İngiltere'ye göç eden

MADEN-İŞ

4. BÖLGEDE

BAŞTARAFI: Sy: 1, st: 7

Bütün bunlar bize şunu gösteriyor ki ilerlemeciler herşeyi rağmen salıncaklarını sürdürmeye, tekkelerini elde tutmaya kararlılar. Fakat onların bu yanlış hesabı proletarya sosyalistlerinin öncülüğündeki geniş işçi kitlelerinin mücadelesi

ların örgütlenmesinin önüne bir sürü engel konduğunu sözlerine ekliyor.

Tüm bu ırkçı baskılar, zencilerin haklarını korumak için örgütlenmelerini engellemiyor.

İlk örgütler, iki emperyalist paylaşım savaşı arasında, Londra'da kurulmuş. Bugün de bu örgütler geliyor.

Afrikanlı öğrenciler Birliği bunlardan biri. Anti-emperyalist, ırkçılığa karşı olan bu örgütün birçok üyesi polis gözetiminde Yönetim Kurulu üyeleri de sık sık sorguya çekiliyorlar.

Diğer bir örgüt, Afrikanlı Yazar ve Gazeteciler Birliği. Zencilerin sorunlarını dile getiren zenci gazeteci ve yazarların haklarını koruyor Hapishanedekilerin serbest bırakılması için mücadele ediyor. Örneğin; bu mücadeleler sonucu Nijeryalı romancı Buchi Emecheate'nin romanının basılmasını sağlamışlar. Romanın ismi "II. sınıf vatandaş" konu İngiltere'de yaşayan Afrikanlıların zorunluları.

Zenciler bir yandan da faşist ulusal cephe partisinin saldırılarına karşı örgütleniyorlar. Muhafazakar parti'nin ırkçılık sorunu karşısındaki tutumu ise çok kaypak. Çünkü yıl sonunda seçimler yapılacak ve işin içinde ırkçıların oylarından pay almak var.

Özetlersek, zenciler ve diğer azınlıklar İngiltere'de pek bol olan (!) eşitsizlikten, özgürlükten paylarını alamıyorlar. Dost, düşman iyi bilsin ki; Ezilen halklar gerçek özgürlüğün eşitliğini olduğunu göstermek için kanı, canı pahasına savaşıyor, savaşıyorlar.....

Bu dönemden sonra bir çok zenci öğrenci olarak gelmeye başladılar. Ama pek çoğu yasadışı olarak İngiltere'de kalıyor, iş aramaya başlıyordu. 1971 de İngiltere'de yaşayan 164.000 zenciden ancak 70.000'inin iş bulabildiği göz önüne alınırsa, Afrikanlıların çoğunun hayatının bir trajedi olduğu ortaya çıkar.

Kapitalizmin bunalmalarından en fazla etkilenenler yine zenciler. Örneğin, Liverpool'un ekonomik olarak gerilemesi ile bu şehirdeki fabrikalarda çalışan işçilerin büyük bir kısmını oluşturan zenciler yıkıma sürüklen-diler. İşten atıldılar, yoksulluğa, sefalete terkedildiler.

Zenciler için eşitsizlik hayatın her alanında varlığını sürdürüyor. Eğitim sistemi bunlardan biri.

Afrikanlıların çoğu, yüksek eğitim masraflarını karşılayabilmek için, aynı zamanda bir işte çalışıyorlar. Sonuç; eğitimlerinin yıllarca sürmesi, bir sürü paranın emperyalistlere akması. Çocuklarını İngiliz ailelerine zorunlu olarak vermek zorunda kalmaları çetireli anlaşmazlıklara her şeyden önemlisi çoğunun normal koşullar altında yetişememesine yol açıyor.

Zencilerin, evlilik alanında karşılaştıkları çeşitli yasal zorluklar var. Kendi geleneklerine, kanunlarına göre evlenmelerine İngiliz yasaları izin vermiyor ve doğan çocuk gayri-meşru sayılıyor.

Eşitsizlik sanat için bile geçerli. Nijeryalı bir avukat olan Emeha Ezedin ma'nın sözleri hayli ilginç. Şöyle diyor Afrikanlı avukat: "Eğer zeki iseniz, zenci ve yabancı iseniz her türlü engellemeylekar"

ne uğraşın. Yone-timdeki sendika ağalari-nin, sınıf uzlaşmacıları-nın sultanı yıkılacaktır. Sosyalist işçiler sen-dikalarını kendileri yöneteceklerdir. Seçimlerde anti-demokratik uygulamayı protesto etmek, enayunları anlatarak teşhir etmek proleter devrimcilerinin görevidir.

Maden-İş 4. bölge muhalefeti ise bugün hala örgütlenmiş, tutarlı bir yapıya kavuşmuş değil. Geçen sayıda belirttiğimiz gibi muhalefet tam bir mevzana tekkesi görünümünde. Bunun sonucunu olarak da bu ce-maatın içinde birbirine "Maocu bozkurt" ve "Sosyal faşist" diyen siyasi hareketler bir araya gel-diler. Tabii ki böyle-si bir muhalefet uzun vadeli, sağlıklı bir muhalefet olamazdı, olamadı.

Seçim öncesi veto edilen hangi adayın isminin yazılarak sandığa atılacağı konusundaki anlaşmazlık muhalefeti iflas noktasına getirdi.

Bu aşamada yapılacak iş seçim sonrası bölgede yer alan siyasi gruplaşmalar içinden sağlıklı işleyen bir muhalefet örgütlenmesi yaratılmaktadır. 4. bölgede bu dönem ve önceleri yazılan girişimlerin de ışığında bir muhalefet örgütlemek. Şu bir gerçek ki muhalefetin güçlü kalabalık olmasında değil, sağlam ilkeler doğrultusunda örgütlü ve uyumlu çalışmalarında yatar. Görevimiz böylesi bir muhalefet örgütlenmesini yaratmak için çalışmaktır.

ANTI-DEMOKRATİK TÜZÜĞE KARŞI MÜCADELE BAYRAĞINI YÜKSELTELİM! SOSYALİST İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

Yüküyleki kölelik belgesine yeşil ışık yakmaktadır. OLEYİŞ sendikası Genel Sekreteri Nusret Aydın ise "Toplumsal Anlaşma denen şeyi Ecevit'in bir ücret manevrası olarak görmüyoruz" diyerek açıkça kölelik belgesini kabullendiklerini beyan etmiştir.

İşte DİSK içindeki durumun tablosu budur. DİSK yönetimi bu gün kölelik belgesine zimni olarak yeşil ışık yakmaktadır. CHP, TÜRK-İŞ ve DİSK yönetimi işçi sınıfına karşı birleşmektedir. DİSK yönetimi işçi sınıfını bir oldu bittiyle karşı karşıya getirmeye çalışmaktadır. Proletarya sosyalistleri bu durumu yeni kavramadılar. Bunu çok önceden gördüler ve sı-

YAVUZ MAHALLESİ

BAŞTARAFI: Sayı: 1, Str. 4'de

ve onları evlerinden çıkartarak yöreni atmayı birkaç kez denemişlerdir. Yavuz Mahallesi sakinleri gazeteleri KURTULUŞ'tan sorunlarının tüm Türkiye emekçilerine iletilmesini istemişler ve tüm emekçilerin de onlara destek olmalarını dilemişlerdir. Ayrıca EMEKÇİ-DER Mahmutbey şubesi'de Yavuz Mahallesi halkının yanın da sonuna kadar mücadele edeceğini belirtmiştir.

● YEŞİLBAĞ'DAKİ GELENEKSEL SÜNNET DÜĞÜNÜ VE ŞENLİĞİ YAPILDI.

Yeşilbağ Turizm ve Güzelleştirme Derneğinin tertiplediği sünnet düğünü ve şenliği cu-

martesi gecesi yapıldı. 47 işçi, emekçi çocuğunun sünnetinden sonra yapılan gecede bölgenin kendi ozanları devrimci türküler söylediler. Gene bölgenin devrimci gençleri "memur bey" isimli kapitalizmin pisliklerini sergileyen bir piyes oynadılar. Merhaba Tiyatro topluluğu, Sinem Bacı ve Aşık İhsani'de gecede yer aldılar. Yeşilbağlı devrimcilerin önderliğinde yapılan geceye 800 civarında işçi emekçi katıldı. Demek adına konuşan arkadaşlar Yeşilbağ'da gittikçe gelişen devrimci potansiyeli durdurmaya kimse-nin gücünün yetmeyeceğini belirttiler. Tam bir disiplin içerisinde geçen gece geç saatlerde sona erdi.

amaçlıydı. 1973 den bu yana İran'daki durum son derece ağırlaşmıştır. Milyonlarca köylü, köylerini terk etmiş ve kırsal alan alabilmesine ıssızlaşmıştır. Fiyatlar %30 oranında daha da artmıştır. 1977'de tarımsal ürünlerin %60'ını ithal etmek durumunda kalmıştır. Yıllardan beri "ak devrim", "toprak reformları" ve "yeni bir Japonya: İRAN" teraneleriyle durum gizlenmeye çalışılmaktadır. Bugün İran'daki halklar acı ve acı olduğu kadar da katı bir gerçekle karşı karşıya bulunuyorlar. Ülkedeki demokratik güçler Şah rejimine karşı mücadeleden başka bir kurtuluş yolu olmadığını bilincine varmışlardır. İran'daki bu genel hoşnutsuzluk ve bunalmış ABD emperyalizminin dikkatinden kaçmamış, hemen harekete geçmesine neden olmuştur. Ülkeye danışmanlar gönderilmiş, durum değerlendirilmiştir. Yapılmış, İran'daki rejimin kalıcılığını sağlamak için gizli bir takım girişimlerde bulunulmuştur. Çünkü ABD emperyalizmi için İran, hem pazar açısından hem de ülkenin stratejik konumu açısından son derece önemlidir. Fakat henüz ABD emperyalizmi İran'daki bunalmış kendi politikasına uygun bir çözüm yolu bulamamıştır. Ama İran'daki ileri güçlerin mücadelesi gün geçtikçe geniş boyutlara ulaşmakta, başta Şah olmak üzere ABD emperyalizmi ni kuşkuya düşürmektedir.

KURTULUŞ'A ABONE OL OKU OKU

çirilmişdir. Yoksa bürokratik ve maksatlı bir örgütlenme yapısı kurmak değil.

SONUÇ

Buraya kadar anlattıklarımızdan çıkarılacak sonuç, dördüncü olağan kongrede Devrimci-Demokrat Öğretmenlere düşen görevleri ve ülkenin bugünkü siyasi koşullarında 4. Olağan Kongrede DEVRİMCİ TA-VİR'in ne olduğunu ortaya koyacaktır.

-Sarsılan örgüt bü-tünü korumak ve eğitim emekçilerinin örgüte güvenini daha da sağlamlaştırmak;

-TÖB-DER'e çöreklenmek isteyen "sağ tehlike"yi bertaraf etmek ve CHP'nin ve "Birlik ve Dayanışma Grubu" nun hesaplarını bozmak,

-Emperyalizme, faşizme ve sovenizme karşı mücadelede örgüt olarak görev ve sorumluluklarımızı yerine getirmek,

-Grevli-Toplu Sözleşmeli Sendika Hakları'nı söke söke almak için, birleştirilmesi mümkün bütün güçleri, ilkel ve program temelinde birleştirmeye çalışmak, bugün demokratik öğretmen hareketinin esenliği bakımından güncel devrimci bir görevdir.

Bu birliği sağlamak; sekte, dargrupçuluğu, büyüklük hastalıklarını aşmak, abartmalı delege hesaplarından kurtulup, tehlikeden ciddiyetini kavramakla mümkün olabilir.

Proleter-sosyalist öğretmenler; bu ciddi tehlikeyi kavratmalı ve hayati bir zorunluluk haline alan bu birliğin mimarları olmayı bilmelidirler. TÖB-DER'İ BURJUVAZİNİN KUYRUĞUNATAK TIRMAYACAĞIZ! YAŞASIN ÖĞRETMENLERİN DEVRİMCİ DEMOKRATİK BİRLİĞİ! YAŞASIN TÖB-DER!

● FERMAK İŞÇİLERİ TİM DÖKÜM-İŞ'TE ÖRGÜTLENDİ.

Yeni yol, Ayazağa köyü/Maslakta kurulu FERMAK Makine San. adı işyerinde çalışmakta bulunan işçiler bundan bir süre önce TİM DÖKÜM-İŞ sendikasında örgütlendiler. Sendika büyük bir titizlik içinde örgütlenmeyi sürdürerek yetki alıp, işverene toplu sözleşme çağrısı yaptı. İşveren bir taraftan sendikaya, işvereni kapatacağını fa kat anlaşılabilirsek anlaşız diye ikili oynayıp bir taraftan işçilere sendikadan istifa edin ne isterseniz veririm diyerek, işçileri sıkıştırmaktadır. En son 1/8/1978 günü yaşları 13-14 arası olan işçileri toplayarak burayı kapatacağım tazminatlarınızı alıp gidin diye sıkıştırınca işçiler bizim gırtlığımızda kes sen biz çıkış imzalamayacağız gidin sendikayla konuşun diye diretmışlerdir. Bunun üzerine işveren ertesi gün işyerini kapatarak jan darmaya da haber vermiş, işyerini kapatacağım fakat işçiler işyerini boşaltmıyor bana karşı eylem yapacaklar diye yalan söyledi. Jandarmalar işyerine gelip işçileri zorla çıkartmaya kalkmışlardır işçiler çıkmayınca jandarmalar üzerine saldırıp işçileri dövmüş ve bu duruma müdahale eden sendikamızın genel sekreterini tutuklayıp götürürlerken köyün yaşlıları gençleri ve aralarında muhtarında bulunduğu bir grup olaya müdahale ederek jandarmaya engel olmuşlardır. İşçilerin kararlı mücadelesini gören işveren araçları sokarak durumu düzeltmeye çalışmaktadır. Fermak işçileri bütün baskılara rağmen sendikamızın öncülüğünde mücadele edebileceklerini belirtmişlerdir.

list sömürü düzeninde; devlet, kanunlar, madenler her şey PATRONLARIN, AĞALARIN, BEYLERİN... (BURJUVALARIN) kârı ve zevki için çalışır.

Bu sömürüye de, köleliğe ancak her şeyi yaratan işçiler, köylüler, tüm çalışanlar (HALK) son verir.

Ancak işçi sınıfının önderliğinde örgütlü halk kapitalist emperyalist sömürüyü yıkabilir.

İşçi sınıfı gerçek partisini oluşturunca parti öncülüğünde: Yoksul köylülerin, aydınların Gençliğin, Tüm çalışanların örgütü-İşçi sınıfı partisinin öncülüğünde TİM ÖRGÜTLÜ HALK sömürüyü yıkacaktır.

Devrimci Görev: Partiyi oluşturmak, Sömürüye karşı yolunu göstermek, İşçiler sendikalarında, köylüler kooperatiflerinde, Memurlar derneklerinde, Gençlik, örgütlerinde.

Esnaf ve zanaatkarlar kooperatiflerinde Tüm çalışanlar örgütlerinde

İşsizleri, yoksulları sağlıklı bir şekilde, sömürüye karşı örgütlemek devrimci görevdir.

BİR ÖRNEK: Kooperatif olmayan bir köye kooperatif kuralım. Köylüyü eğitelim, kooperatif bir okul olsun. Köylüye gerçekleri gösterelim, Sömürüye karşı savaşmasını öğretelim. Ve üst örgüte üye olalım.

Günümüzde her alanda halkı örgütleme çalışmasına girelim. ÖRGÜT (kooperatif) kişisel çıkarlar için sömürü düzenine hizmet için çalışırsa, devrime ihanet içinde dir. Sömürü düzenine karşı savaş vermezse zaten devrimci olamaz Örgütleri sömürü düzenine karşı savaşan örgütler haline getir-mek için mücadele etmeliyiz.

Şirket, fabrika..... Patrona kâr için çalışır. Kooperatif ise, üyelerine hizmet götürmek için çalışır. Bu sömürü düzeninde, şu günlerde kooperatifin yapacağı işler:

Sevindirici bir örnek (tek bir köy olsa bile) köylü toprağını her şeyini kooperatife vermiş, ortaklaşa herkes çalışıyor, üretilen ürün eşitçe paylaşılıyorlar.

Devrimci mücadelede kooperatiflere sahip çıkmalıyız. Kooperatiflerin devrimci mücadelede yerini alması için kesin ve kararlı mücadele vermeliyiz. Zaten ekonomiyi ayarlanmasında kooperatifin yeri büyüktür.

Devrimciler bu alanda görev başına...

Yozlaşmış, kişilere mevkii ve vurgun alanı olan kooperatifleri devrimciler ele geçirmek için elinden geleni yapmalıdırlar. Halkı yoksulluğa, açlığa, köleliğe, kötü yola, ölüme terk eden sömürü düzeninin sadık bekçilerinden hesap sorulacaktır. İşçi sınıfı bilimi bunu böyle ispatlıyor.

Devrimci mücadele yerine göre çok büyük fedakârlıklar ister. Fedakârlık edemezsek zaten devrimci olamayız.

Devrimci mücadeleden korkulmaz. Fakat günün şartlarına göre çok uyanık olmalıyız. Durmadan çalışmalıyız. Halkı örgütlemeliyiz. Her şey Bilimsel Sosyalizm doğrultusunda olmalıdır.

Tüm bozuk düzene rağmen, tüm bozuk yöneticilere rağmen, sömürü düzeninden nasibini alıp, sömürünün omadığı düzenden korkanlara rağmen, diğer halk örgütleri gibi Demokratik Halk Kooperatiflerinde bilimsel olarak devrimci saflara geçecektir. Halkın sayesinde, devrimci arkadaşların sayesinde. Çünkü; işçi sınıfı bilimi bunu böyle ispatlıyor.

Kardeşler, günümüzde her alanda devrimci mücadeleyi hiçbir şeyden korkmadan yürütürüz. Örgütlenelim. Kesin ve kararlı bir şekilde...

DEVRİMCİ SELAMLAR Rahmi ÖZKAN Köy-Koop çalışanı

KURTULUŞ
TÜM İRİKLİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLİĞİ

Sahibi : M. Mevlüt KAPTAN
S. Müdürü: Yunus ER

Yönetim Yeri: İbrahim Müteferrika sok. Fazilet Han Kat:4 No:409 İLUS-ANKARA

Yazışma Adresi: PK:308 KIZILAY-ANKARA
Her türlü ödeme için: M. Mevlüt Kaptan,
Posta çeki no: 109207

BASILDIĞI YER:
DAILY NEWS WEB OFSET
TESİSLERİ - ANKARA

OLİGARŞİ TÜTÜN ÜRETİCİLERİNİ SÖMÜRÜYOR

KAPİTALİZMİN TEKELCİ AŞAMASI OLAN EMPERYALİZM DÖNEMİNDE PROLETARYANIN YANINDA KÜÇÜK ÜRETİCİLER DE TEKELCİ SERMAYENİN SÖMÜRÜSÜ ALTINA GİRERLER. BU SÖMÜRÜ PAZARDA SERBEST REKABET YERİNE TEKELCİ İLİŞKİLERİN KURULMASIYLA GERÇEKLEŞİR. TEKEL, EKONOMİK VE BUNDAN KAYNAKLANAN SİYASİ GÜCÜ SAYESİNDE UCUZA ALIP PAHALIYA SATAR. SÖMÜRGE VE YARI-SÖMÜRGE ÜLKELERİN GENİŞ KÜÇÜK ÜRETİCİ KESİMLERİ DE BU EMPERYALİSTE KELLERİN AYNI. SÖMÜRÜSÜ ALTINDADIR. BUNA SOMUT ÖRNEKLERDEN BİRİ DE EMPERYALİZM VE İŞBİRLİKÇİLERİNDEN OLUŞAN TÜRKİYE'DEKİ OLİGARŞİNİN TÜTÜN FİYATLARINI DÜŞÜK TUTARAK TÜTÜNÜ DEĞERİNİN ALTINDA SATIN ALMASI VE BÖYLECE TÜTÜN ÜRETİCİSİNİ SÖMÜRME SİDİR.

—MALATYA
Türkiye'nin diğer a-
lanlarında olduğu gibi
tütünün üretimi, işlen-
mesi, pazarlanması ve
piyasaya sürülmesi süre-
cinde de devlet mekaniz-
ması küçük bir azınlık
olan zengin tüccarlara
ve toprak ağalarına hiz-

met etmekte binlerce
onbinlerce tütün üreti-
cisini yokluğa, yoksul-
luğa iterek adeta on-
larla alay etmektedir.

Öyleki Nisan ayının
ilk günlerinde Malat-
ya'da tütün fiyatı ola-
rak başfiyat 54 lira de-
nildi.

Başfiyat; isminden de an-
laşılacağı gibi en üst,
tavan fiyattır. Burada-
ki asıl amaç taban fi-
yat belli olmadığı için
tütünü mümkün olan
en az fiyatıyla yok pa-
hasına üreticilerden sa-
tın almak, onları gittik-
çe artan bir şekilde sö-
mürmektir.

Bu yıl Malatya'da 27
bin tütün üreticisinden
alınacak olan 16.000.000
kilo tütün için 600
milyon lira tahsis edil-
mişti. Bu paranın, hep-
sinin üreticilere dağıtıl-
dığı farzedilirse üreti-
cilere kilo başına veri-

lecek ortalama fiyat 37,5
liradır.

Oysa bu para yani
ortalama fiyat, başfiyat
durumundadır.

Çünkü bu yıl Malat-
ya'da kilo başına 24
ila 30 lira arası alan
üreticilerin sayısı 15-
1700 kişidir. 30 ila 37,5
lira arası alan üreticiler
rın sayısı 8-10.000 ki-
şidir. 37,5 ila 54 lira
arası olanların sayısı
ise çok azdır ki bir
tesadüf eseri(!) olarak
bunların binlerce dön-
üm graziye tonlarca
tütünü vardır. İşte bu
şartlar altında eldeki
600 milyon liralık pa-
ranın yarısını veya daha
fazlasını binlerce dönüm
arazisi, tonlarca tütünü
olan bu mutlu azınlık
olmakta, diğer yarısını
ise binlerce, onbinlerce
küçük üreticiler ve ya-
rıcılara paylaşmaktadır.

Durum böyle olunca

küçük üreticiler ve
yarıcılarının eline geçen
para ortalama olarak
12.000 liradır ki mas-
rafları dahi karşılama-
maktadırlar. Toprak ağala-
rının eline geçen para
ise ortalama olarak
15.000 liradır.

Avans alımında da
durum aynıdır. Küçük
üreticiler ve yarıcılar
%6'lık küçük ve za-
mansız bir para alır-
ken, büyük tüccarlar
milyonlarca liralık teş-
vik kredisi almaktadır.

Gübre ve ilaç alımında,
tütünün zamanında tes-
lim etmekte ve para-
ların alımında da alı-
mında da durum aynıdır.
Birinci imza, ikinci im-
za, çek alma bankaya git-
me, ad okuma sırasında
günlerce beklemes.

Tüm bunları göğüsle-
yebilmek ve üreticiler
lehine bir gelişmeyi sağ-
layabilmek için, yani
"Üreten biz yöneten
de biz olacağız" sloganı
doğrultusunda mücadele
etmek için kurulan Tü-
tün Üreticileri Derneği'nin
öncüleriyle mücadele ve
receği talepler şunlar-
dır:

1- Alım kampanyasını
Türkiye'nin her tara-
fında aynı zamanda baş-
latmak

2- Tütünleri ürün yılı
sonunda teslim etmek

ANTALYA'DA MUSTAFA SAK İŞ HANINDA ZEKİ ALAKAVUK KONFEKSİYON DİKİŞ ATELYESİNDE
HAKLARI İÇİN DİRENEN 64 İŞÇİ SESLENİYOR :

KİMİN DOST OLDUĞUNU GÖRDÜK

Bizler Zeki Alakavuk
konfeksiyon atelyesinde
çalışmakta olan işçi-
leriz. İçimizde sekiz se-
nelik işçide var 4-5 ay-
lık işçi de var. Şimdiye
kadar örgütlenmenin na-
sıl olacağını bilmiyorduk
Haklarımızı alabilmek
için birlik olmamızın ge-
rekliliğinin bilincinde
değildik. Bizim dağınık -
liğimizden ve örgütsüz -
lüğümüzden yararlanan
patron sömürü ve bas-
kısını üzerimizde ala-
bildiğine artırdı. Sendi-
me kalamak istediğimizde
önderlik yapan arkadaş-
ların işine son verdi. İş-
yerinde "asgari ücretten
ücret verilir" diye
yazmasına rağmen bir
çoğumuza asgari ücretin
altında ücret ödüyor-
du. Ve son 3 ay içerisinde
verdiği avansların dış-
ında tüm işçilere 3 ay-
lık ücretlerini vermedi.

Bunlarda yetmiyormuş
gibi, bir arkadaşımız has-
taneye gitse 2 günlük üc-
retini kesiyordu fazla
mesailerimizi tam öde-
miyordu. Tuvalet çık-
mamız yasaklanmıştı. Bü-
tün bu baskı ve sömürü-
nün karşısında bizler
örgütlenmenin şart oldu-
ğuna kişisel hiç bir hak
kimizi alamayacağımızı
öğrenmeye başladık.

"Kurtuluş"cu" arkadaşlar
bizlere yardımcı oldu-
lar. Haklarımızı almak
için işyerinde çalışan
bütün işçi arkadaşlar
birlik içerisinde tek bir
yumruk olarak, direnişe
geçtik.

Bu arada DİSK'e bağlı
Tekstil sendikasına üye
olduk. Patronun sahtekar-
lığını ve işçi düşmanı

11-Çeşitli üretim böl-
gelerinin insanlarını bir
araya getirmek, değişme
ve gelişmelerin üretici-
den üreticiye iletilme-
lerini sağlamak amacıyla
dernek lokali faaliyetlere
geçirmek.

12-Üreticiler arasında
birleşme ve dayanışma
sağlamak onların hay-
yat standartlarını zamana
uygun düzeye çıkarmak

oluşunu direniş süresin-
ce daha iyi öğrendik
Şimdi daha inançlı daha
kararlıyız. Örgütlü
mücadelenin başarısını
şimdi daha iyi anlıyoruz.
Ve diyoruz ki artık sus-
mak yok baskılara boyun

eğmek yok. Okuyup öğ-
reneceğiz, öğrenip mü-
cadele vereceğiz. Bizler
şimdi kimlerin dostumuz
kimlerin yardımcımız ol-
duğunu daha iyi gördük
Sahte işçi sınıfı nutuk-
ları atanlarında tanıdık.

Mücadelemiz sadece
patronun alacağını hak-
larla durmayacaktır. Mü-
cadelemiz bir avuç
kimlerin yardımımıza ol-
masını değil, kendi
siyasal iktidarımızı ku-
runcaya kadar hayatın
her alanında sürecektir.

EKMEKÇİOĞLU TUĞLA FABRİKASINDA GREV

Tekirdağ-Mürefte,de,
Keramik-İş sendikasında
üye işçiler Ekmekçiöğlü
Tuğla fabrikasında 20
Temmuz 1978'den beri
grevdeler. 128 işçinin ça-
lıştığı fabrikada çalışma
koşulları çok ağır. 60°
80° sıcak karşısında ça-
lışan işçilere mesai
ücretini "göstermelik "
olarak veren işveren ay-
nı zamanda bundan
fazla kesinti yapıyor. İşe
yeni başlayan bir işçi
ile işçiler arasında
pek fark olmayıp, örne-
ğin 10 yıllık işçi net
2100.-TL. alırken, yeni
işçi 1900.-TL. alır.

İşyeri temsilcisi Çe-
tin Camkırın'ın verdiği

bilgilere göre sendikanın
talepleri ve işverenin
vermeye yanaştığı hak-
lar ve anlaşmazlık nok-
taları şu şekildedir.

Sendika ücret ve ik-
ramiyelerle ilgili ola-
rak, 1. yıl 100 TL, 11 yıl
100 TL. ve yılda 3 ikra-
miye isterken, işveren
1. yıl 40 TL. 2. yıl 40 TL.
ve ikramiye olarak da
iki ikramiye (1800 veya
1900 TL.) vermeyi kabul
etmektedir. Net 1500 TL.
yakacak parası isteyen
sendikaya karşılık iş-
veren brüt 500 TL. ver-
mektedir. Eğitim masraf-
ları için sendika her
çocuk için 800 TL. ister-
ken işveren ise 300 TL.

vermeyi kabul etmekte-
dir.
Keramik-İş 45 gün
kıdem tazminatı talep
ederken, işveren kıdem
tazminatını tanımamak -
tadır.

Bölgede grevdeki tek
işyerinin fabrikaları ol-
duğunu bilen işçiler, ba-
şarı ya da başarısızlık,
larının bölgedeki diğer
işyerlerini de etkiley-
ceğinin bilincinde müca-
delelerini daha kararlı
ve azimli bir şekilde
sürdürmektedirler. Dire-
nişlerinin başarısının
birlikte, örgütlü ve
disiplinli bir mücade-
den geçtiğini bilmekte-
dirler.

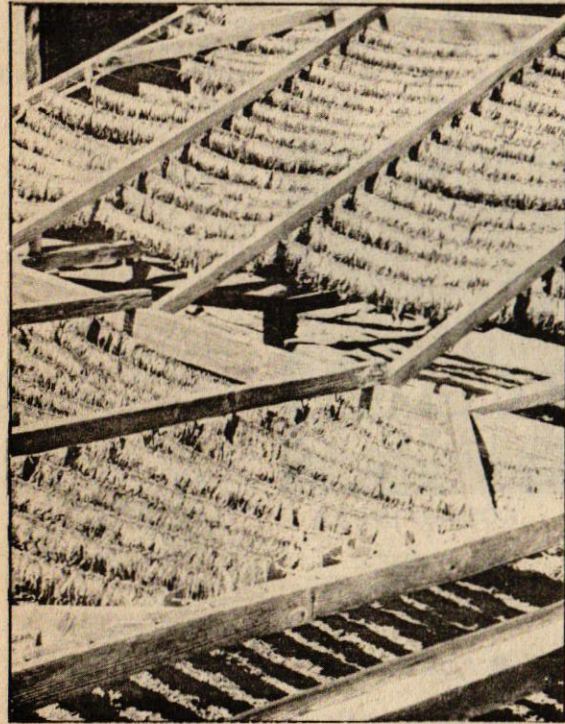
ASLAN EKMEK FABRİKASINDA OYUNLAR SÜRÜYOR

Uzun bir süredir iş-
yerlerindeki sarı sendi-
kaya karşı mücadele yü-
rüten Arslan Ekmek Fab-
rikası işçilerine karşı
patronlar yeni oyunlar
tezgaahlamaya başladı-
lar. Mücadelenin öncülü-
ğünü yapan Hüseyin Çam

yar, Şükrü ve Mustafa ad-
lı işçiler 17. maddeye
göre işten atılmışlardır.

Arslan Ekmek Fabri-
kasında çalışan işçiler
sarı sendika Tek Gıda-
İş'in kendilerine sahip-
çıkmadığını söylemek-
tedirler. Arslan Ekmek

fabrikasında çalışan iş-
çiler patronların ve
sarı sendikaların bütün o-
yunlarına rağmen müca-
delelerine devam ede-
ceklerini söylüyorlar.
Kahrolsun sarı sendika -
patron işbirliği. Sosyalist
işçiler sendika yönetimine

Cezaevlerindeki Faşist Baskılara Son Verilmelidir

● BUCA
CEZAEVİNDE
DEVRİMCİLERİN
MÜCADELESİ

—BUCA (İZMİR)
Tarihli faşist katiller
Buca cezaevinde dev-
rimcilere saldırmış, Ağah

Sık sık 'demokrasi'
den söz eden hükümet yet-
kilileri, neden şimdiye
kadar sessiz kalmışlar -
dır? 'Faşistlerden hesap
soracaklarını', 'işkence -
cileri yargı önüne çıkar-
acaklarını' söylüyorlar.

Bu olaylara ilişkin
müteaddid defalar il-
gililere durum
iletildiyse hep aynı
cevap "gereken yapılacak
tır" alındı ve hiçbir şey
değişmedi tabii.

Bilirsiniz Adalet Ba-
rak mahkumlara yöne-
lik faşist baskıların
yok edilmesi yolunda ken-
dinden emin çabaların ha-
yata geçirilmesi daha
akıllıca olur (tıpkı azgın
laşan faşizmde karşı
Ecevit'in çok geç kal-

